

METEOR

/Rukometopopunjalka
I. Vori, D. Duvnjak

/Aktualno
Asistenti u nastavi

/Kviz
Sličice li ljubimci
i vlasnici

Upomoć,
ne znam učiti

Vježbanje
veseli

/Intervju
Hladno pivo

Hej, vršnjaci

Pade novi Meteor u najdražu nam školu u svemiru, a donosi vam puno zanimljivih i aktualnih tema. Potrudili smo se biti što maštovitiji i kreativniji. Već na susjednoj stranici upoznat ćete se s asistentima u nastavi - osobama koje pomažu djeci s posebnim potrebama. Podsjetite se humanitarnih i obrazovnih događanja koja su obilježila godinu, a nakon toga i gradskih događanja. Kviz o Tadiji - da, to je sada gradski događaj. Otkrijte naše najuspješnije učenike, zvijezdu Meteora, gdje su sve Mihanovići putovali na ekskurzijama. Rastužit ćete se ako shvatite da je netko od vaših sadašnjih nastavnika jedan od šestero učitelja koji iduće godine ići u mirovinu, ali optimizam će vam vratiti rubrika Tragom svjetla. Otputujte u Australiju, a kad se vratite, razmislite o važnosti hrvatskog jezika. Ako se želite *nabildati*, otvorite duplericu. Tema je *Vježbanje veseli*. Iskreno se nadamo da nemate epistemofobiju (strah od znanja). Ako je već imate, terapiju vam neće odrediti *Cura iz naših klupa* - dr. Sandra Sekelj, nego se liječite na str. 26. Ukoliko ste *ljupci* slobodnoga vremena, prava poslastice za vas bit će rubrike *Mediji* i *M(j)uza*. Ponosno vam predstavljamo naše rukometaše Domagoja Duvnjaka i Igora Vorića, a onda i Mileta iz Hladnog piva. Zabavite se školskim biserima, rješavanjem

psihotesta, sparivanjem ljubimaca i zvrkastim horoskopom. Pa vi vidite, jesmo li mi uživali radeći na ovom broju. Pa vi vidite!

Domagoj Šarić, 7.c

KAZALO

Učenici u pratnji gps navigacije **3-4**

Dobri misionar Afrike **5**

U gostima na Prisavlju **6**

Humanost na djelu **7**

Školska razglednica **8**

Gradska zbivanja **9**

Naši uspjesi **10**

Osmaška brbljaonica **11**

Školska putovanja **12-13**

I mi smo samo ljudi **14**

Upomoć, ne znam učiti **15**

Mogu li biti inteligentniji **16**

Osam zapovijedi

prijateljstva **17**

About Australia **18**

Hrvatski jeziče, nebitan si **19**

Olovkom i kistom **20-21**

Vježbanje veseli **22-23**

Zvijezda Meteora **24**

Cirkusantica u bijelom **25**

Kakvih sve ima frka **26**

Otkud to u mojoj ruci **27**

Knjiški moljac **28-29**

Mediji **30-31**

M(j)uza **32-33**

Slične li vlasnici

i ljubimci **34-36**

Moje carstvo, pozornica i

gnijezdo **37**

Rukometopopunjaljka **38-39**

Moda **40**

Zabavi se **41**

Kakva sam osoba **42**

Zvrkasti horoskop **43**

S Ivanom smo sanjali **44**

List učenika OŠ Antun Mihanović
Slavonski Brod

Adresa uredništva:

METEOR Mihanovićeva 35

35000 Slavonski Brod

Tel/Fax:035/44 45 01

E-mail:os-a.mihanovic@skole.t-com.hr

Nakladnik:

OŠ Antun Mihanović Slavonski Brod

Za nakladnika:

Snježana Vinarić, ravnateljica

Glavni urednici:

Marija Sučević, prof.

Domagoj Šarić, 7.c

Grafički urednik:

Ivan Baričević, učitelj informatike

Uredništvo:

Magdalena Krajinović, 7.d

Barbara Kauzlarić, 5.c

Erna Šarić, 6.b Doris Marić, 5.d

Učitelji suradnici:

Antonija Martić, Mario Tandarić,

Blaž Šokčević

Fotografije:

Novinarska družina

Velimir Kljajić, prof.

Fotografija na naslovnici:

Velimir Kljajić, prof.

Tisak:

AUTOR-Studio za grafički dizajn

METEOR

Učenici u pratnji gps navigacije sa srcem i dušom

U ovoj školskoj godini našom školom se kreće pet asistenata/pomoćnika u nastavi koji pomažu i usmjeravaju u svakodnevnom svladavanju školskih obveza četvero učenika 1. razreda i jednog učenika 5. razreda

Svi se sigurno pitate što je to inkluzivno obrazovanje? Najkraće bih vam to objasnila kao **obrazovanje učenika s posebnim potrebama u redovnoj školi**. Da bi to bilo kvalitetno provedeno, učenicima s posebnim potrebama dodatno pomažu asistenti. Najveći problem koji usporava provođenje ovakve pomoći u nastavi je novac. Za ovu školsku godinu se problem riješio tako da se tri asistenta financiraju preko Hrvatskog zavoda za zapošljavanje: dio učitelji odrađuju kao učitelji pripravnici, a dio rade kao pomoćnici u nastavi, za Robertovo školovanje su izdvojena sredstva Udruge za poticanje zdravog razvoja djece te se još morao organizirati i humanitarni koncert u suradnji sa Slavonskim dukatima, a nažalost za jednog učenika roditelji sami snose troškove financiranja. Sada kada je već jedno polugodište iza nas, propitali smo sve uključene o početnim stavovima i stečenim iskustvima.

Ravnateljica Snježana Vinarić

misli kako je dobra strana inkluzivnog obrazovanja uključenost djece s posebnim potrebama u redovne odjele sa svom ostalom djecom. Kao nedostatak vidi neosposobljenost svih učitelja za takav rad. I učiteljica Zdenka Čuturić te učitelj biologije Velimir Kljajić slažu se da sva djeca trebaju imati jednaka prava, a asistent u nastavi im je olakšao posao i velika je pomoć i učeniku i učitelju.

Naši asistenti u nastavi Ivona, Vanja, Eni, Iris i Nikola nisu jednako pripremljeni za rad s učenicima. Dok je Nikola išao na edukaciju u Udrugu PUŽ - Put u život u Zagrebu, asistentica *Iris* kaže: *Kada sam prihvatila ovaj posao, nisam točno znala o čemu se radi. U prvom susretu s Mateom zapitala sam se mogu li ja to? Bila sam u strahu hoću li ispuniti svoja i očekivanja drugih. Međutim sada nakon tri mjeseca mogu reći da se radujem svakom novom danu s njom i uživam u tom poslu. U svima njima ovaj posao ostavlja velik trag. Zbog ovoga sam promijenio*

svoj odnos prema školi i učenicima, kaže asistent Vanja. U komunikaciji s ostalom djecom i osobljem u učionici ili pod odmorima iskustva im se razlikuju. Asistent Nikola kaže da ga djeca previše ne doživljavaju, ali su zato učitelji vrlo susretljivi, a asistentica Ivona da se djeca prema njoj ponašaju kao prema drugim učiteljima dok je kolege skoro i ne doživljavaju. U dobrim odnosima je tek s mentorom i pojedinim učiteljima.

Nakon prvog polugodišta Robertova majka Sanja izuzetno je zadovoljna jer je Roberto uspio svladati čitanje i pisanje slova: *Malo manji problem je u matematici, ali vjerujem kako će i to biti uspješno svladano. Zadovoljna sam radom*

učiteljice i njenim pristupom kao i radom asistentice u nastavi. Uz asistenticu Eni je moj sin opušteniji, sigurniji i to ne samo prilikom svladavanja nastavnih zadataka, nego i u svakodnevnim aktivnostima.

Učenici Nera, Roberto, Dorijan, Matea i Matej su rado odgovorili na moja pitanja:

Voliš li ići u školu?

Nera: Da.

Roberto: To volim. Tamo mi je lijepo.

Dorijan: Volim ići u školu.

Matea: Da, jako volim ići u školu. U školi imam jako puno prijatelja.

Matej: Da jer mi je ugodno.

Matea, 1.d i Iris

Matej, 5.b i Nikola

Čemu se najviše raduješ u školi?

Nera: Druženju s prijateljima, a volim i učiti.

Roberto: Druženju s prijateljima. Imam najboljeg prijatelja u školi.

Dorijan: Nastavi.

Matea: Najviše se radujem druženju s prijateljima zato što su oni dobri prema meni i pomažu mi u svemu.

Matej: Druženju s prijateljima.

Kojim se predmetima raduješ?

Nera: Tjelesni mi je najdraži predmet.

Roberto: Likovni mi je najbolji predmet. Radili smo ukrase za bor.

Dorijan: Tjelesnom! I učiteljici Zdenki i engleskom jeziku.

Najviše volim tjelesni jer volim trčati, skakati, lupati.

Matea: Najviše se radujem matematici zato što u njoj puno naučim i volim rješavati zadatke. Radujem se i hrvatskom zato što svaki dan učim nova slova. Volim pisati na računalu i jako volim pisati domaće zadaće iz hrvatskog. Matej: Matematici, hrvatskom jeziku i geografiji. Geografija je najljepši predmet.

Što te najviše u školi rastuži ili naljuti?

Nera: Ništa me ne rastuži.

Roberto: Mene je danas naljutilo što djeca ne rade pod vjeronaukom.

Dorijan: Rastuži me kada je moj asistent strog. Smeta mi buka.

Matea: Ne volim kad se prijatelji tuku, kad trče, a ne smiju trčati. Ne volim kada Lana plače. Najviše me rastuži

kada me netko ne prihvati i ne želi se družiti sa mnom i kada netko govori ružne riječi.

Matej: Kada učiteljica više na neku djecu.

Postoji li razlika u odnosu prema tebi tvoga asistenta/ asistentice i tvoga učitelja/ učiteljice?

Nera: Asistentica više brine o meni.

Roberto: Mislim da se svi podjednako brinu o meni.

Matea: Asistentica mi pomaže u svemu i sjedi kraj mene cijelo vrijeme, a učiteljica dođe samo na kratko pogledati što radim.

S asistenticom više pričam i družim se pod odmorom.

Matej: Razlika je u godinama između učitelja i asistenta.

Nikola se više brine o meni nego učitelji.

vrtiću.

Matej: Hokejaš.

Ostali učenici rekli su mi da se vole igrati s njima, a neki da se samo ponekad druže. Defektologinja Ljiljana Plavotić nas je zato savjetovala: *Učenici mogu jako puno pomoći da se njihovi vršnjaci s teškoćama u razvoju bolje osjećaju u školi. Svakodnevno se družite, pričajte, organizirajte zajedničku igru, pomozite im u savladavanju nastavnog gradiva, imajte strpljenja. Ne dopustite da im se neka djeca rugaju, podsmjehuju i nazivaju ih pogrdnim imenima. Uz pomoć učitelja i roditelja mogli biste se uključiti u izradu didaktičkih pomagala koja će pojedinim učenicima olakšati usvajanje nastavnih sadržaja.*

U našoj školi se kroz ove primjere pokazalo da škole mogu i žele osigurati dobru nastavu i odgoj svim učenicima. Neke stvari nisu savršene, ali se asistenti u nastavi, učitelji, roditelji, mnogi učenici, a ponajviše sami učenici s posebnim potrebama svaki dan trude. Kad bi barem posao asistenta u nastavi postao zakonski obavezan u hrvatskoj školi!

Iskra Galzina, 5.b

Nera, 1.a i Ivona

Roberto, 1.b i Eni

Vanja i Dorijan, 1.c

Dobri misionar Afrike

Upoznali smo patera Josephata Moshu koji je na misionarskoj službi u našoj domovini

U školskoj godini 2010./2011. naša škola se uključila u UNICEFOV projekt Škole za Afriku. Uz novčane priloge koje su učenici odvajali kako bi sudjelovali u izgradnji afričke škole i njene opreme organizirali smo i niz radionica koje smo predstavili na danu otvorenih vrata.

Pater je predvodio misno slavlje, a mi učenici predvođeni pat. Josephatom molili smo Očenaš na afričkom jeziku za što nas je pripremila naša vjeroučiteljica Dubravka Soldo. Bilo je ovo prekrasno slavlje tijekom

kojeg nas je pater naučio izgovarati riječ mir na afričkom.

Tom prigodom mali novinari razgovarali su s paterom Josephatom Moshom, misionarom Družbe Duha Svetog koja djeluje pri župi Svetog Antuna u Podvinju. Prenosimo vam dio razgovora s našim veselim gostom:

Zašto ste se odlučili biti misionar?

Znaš, ja kad sam bio mali, volio sam pomagati drugima i zato sam i postao misionar. Jednostavno želim pomagati ljudima.

Koje su razlike u običajima afričke i hrvatske djece?

Djeca su djeca. Ona imaju iste potrebe. Ovdje imate škole, igračke, mobitele... Ovdje imate, u Africi djeca nemaju. U tome je razlika.

Možete nam reći neka tipična afrička imena, na primjer vaše braće i sestre?

Atanasia, Pudesiana, Pendo, Vilibrod... i Gebra. Ova se malo razlikuju od vaših, ali imamo i slična i neka ista imena kao i vi u Hrvatskoj.

A tipično afričko jelo?

Možemo li dobiti recept?

Tipično afričko jelo je pilau, nešto slično vašem čobancu. Prvo se staviš rajčicu i luk i to pržiš dok sve ne požuti.

Potom dodaš sol i puno

začina i isjeckano meso. Kada se meso proprži, dodaje se riža i voda.

Iza kraj, otkrijte nam kako se na afričkom kaže volim te?

Nakupenda.

Nakon razgovora smo se svi požurili u našu školsku dvoranu gdje su nas čekali svi učenici. Svi se slažu - najljepši trenutak dana otvorenih vrata bio je susret s dragim paterom koji je za sve nas zasvirao na afričkim bubnjevima i pjevajući, ostavio nas u tišini bez daha. Dragi pater, dođi nam opet!

Barbara Kauzlarić, 5.c

Bubnjevi uživo

Pater u ulozi učitelja

Recite nam...

Novost u radu Vijeća razredne nastave

Učitelji poučavaju učitelje

Od prošle godine učitelji međusobno poučavaju jedni druge. Na Vijeću učitelja razredne nastave učitelji predmetne nastave održavaju predavanja ili radionicu. Prije koju godinu tijekom rada Tima za kvalitetu škole nastala je ideja o suradnji razredne (1. - 4. r.) i predmetne nastave (5. - 8. r.). Htjeli smo podići kvalitetu rada na višu razinu te uskladiti naš rad kako ne bi bilo velikih odmak i razlika, rekla nam

je voditeljica Vijeća Marina Sudarević. Zasad najčešće mlađi učitelji probijaju led, a vjerujem da će se i drugi odazvati kad osjete koliko je to dobro.

Dosada, učiteljica A. Vuletić vodila je radionicu Kreativno izražavanje monotipijom, M. Sučević Kreativne metode u nastavi hrvatskog jezika, Ž. Čmelješević je održao predavanje o Aktivnim kvizovima i edukativnim

softverima u nastavi, a do kraja nastavne godine predavanja će održati i učiteljica M. Jarić o fotosintezi te B. Šokčević o Jezičnim i pravopisnim normama hrvatskoga književnog jezika. U ime svih učitelja razredne nastave učiteljica Sudarević tvrdi: Svi sadržaji koji nam kolege predstavljaju su nam zanimljivi i zabavni.

Barbara Kauzlarić, 5.c

Suradnja PN i RN i bez potičaja

U gostima na Prisavlju

Pronašavši čarobni ulaz, ušli smo u ekran programa Hrvatske radiotelevizije te prošvrljali studijima emisija: Osmi kat, Otvoreno, Ples sa zvijezdama...

Mi osmaši s našim razrednicima 9. studenoga 2011. zaputili smo se prema Zagrebu. Prvi puta su učenici naše škole ovako organizirano išli u posjet Hrvatskoj radioteleviziji (HRT-u). Hrvatska je među prvim zemljama u srednjoj i istočnoj Europi koja je osnovala radiopostaju i to 15. svibnja 1926. Televizija je započela s radom istoga datuma, no 30 godina kasnije 1956. godine. Tada je bila tehnološko čudo, a danas najbrbljaviji član većine obitelji. Bili smo oduševljeni što ćemo je upoznati i na drukčiji način.

Na HRT-u su nas ljubazno primili i

pokazali nam gotovo svaki kutak. Ne znam je li Đelo Hadžiselimović odabrao sve što smo čuli i obišli, ali bilo je zanimljivo proći kroz studije emisija: 8. kat, Otvoreno, Ples sa zvijezdama, Milijunaš, 1 protiv 100... Meni se najviše svidjela prostorija u kojoj se snima vremenska prognoza. Na samom kraju razgledavanja vidjeli smo zadivljujuću maketu grada Rima. Ne smijem zaboraviti spomenuti kako smo naletjeli na poznate tv-face, a s mnogima smo se i fotografirali.

Tihana Blažević, 8.e

Jeste li znali

*** Riječi televizija i televizor nisu istoga značenja. Televizor je uređaj, a televizijom kao prvo nazivamo istodobni prijenos slika i zvukova koje gledamo na televizijskom ekranu, a kao drugo ustanovu, poduzeće.

*** Televizijska slika nosi najpotpunije i najsazetije informacije koje snažnije od bilo kojega drugog medija djeluju na svijest primatelja. Televizija neposredno djeluje na emocije kao nijedan drugi medij. Gledateljima televizije se stoga savjetuje da vrlo kritično sagledaju svaku informaciju.

Mihovil i sportski novinar Drago Čoklović

Sve poznate face

U uho smo se pretvorili

Novi voditelji Otvorenog

Gosti Dnevnika

METEOR

Dobra djela puno znače

Kao razred, oduvijek smo bili složni i odlučni pomoći svakome. Tijekom ove i prošle godine sudjelovali smo i sami smišljali projekte za pomoć našim vršnjacima.

Lani smo za Božić pomogli dječacima Ivi i Marku. 18. prosinca 2010. uputili smo se

u Oriovac kako bi poklonili darove i prehrambene namirnice dječacima i njihovu ocu. Nakon par mjeseci uključili smo se u još jedan, ovaj put školski projekt *Škole za Afriku*. Odmah smo se bacili na posao. U dvorištu Župe Gospe Brze Pomoći prodavali

smo svoje proizvode za vrijeme Uskrsa. Smrznuli smo se, ali se isplatilo. Skupili smo čak 2273 kune. Ni ove godine nismo mirovali. Išli smo u posjet petogodišnjem dječaku Valentinu Bikčeviću koji živi samo s majkom u Brodskom Varošu. Darovali

smo im namirnice, odjeću i ono što je Valentin najviše želio - vozilo hitne pomoći.

Ovo sve ne bismo uspjeli bez velike pomoći naših roditelja i razrednice Mirne Jarić koji su nas podržali i pomogli shvatiti da dobra djela puno znače.

Erna Šarić, 6.b

Kod Valentina

Za male Afrikance

Dobra srca u Mihanoviću

Učenici i djelatnici naše škole uvijek se rado uključuju u sve humanitarne akcije. U suradnji s Crvenim križem 19. prosinca 2011. po prvi puta organizirano je i osamnaest djelatnika dragovoljno dalo

krv. Tako smo se uvjerali u istinitost izreke kako se um obogaćuje primanjem, a srce davanjem.

Tena Tomić, 7.d

Krvi svoje mi ne žalimo

Uz Dane kruha

Akcija uz Dane kruha

Povodom Dana kruha ove školske godine u Malom Parizu organizirana je humanitarna akcija za potrebite u našoj župi, ali nešto drukčija nego dosadašnjih godina. Naime, učenici svih razreda su ove

godine u školu donijeli ponešto od onoga što su mogli odvojiti iz svog domaćinstva: brašno, šećer, sol, rižu, tjestenine, ulje... Sve prikupljeno smo stavili u nekoliko velikih kutija koje smo u dogovoru s našom

vjeroučiteljicom časnom sestrom Terezijom odnijeli u župu. Časne sestre i župljani su bili zahvalni, a mi smo bili sretni što smo dobili priliku pomoći onima kojima je to bilo potrebno.

Leo Tot, 4. e

Papir skupljamo i u Daruvaru se kupamo

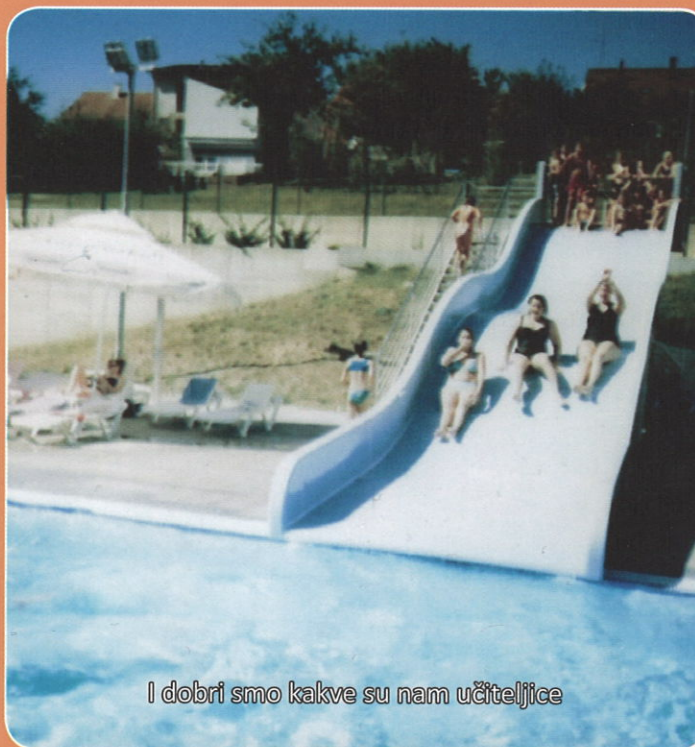
Svake se godine u našoj školi provede jesenska i proljetna akcija skupljanja staroga papira. Kada skupljamo papir, znamo kako tada pomažemo očuvanju prirode jer se tako umanjuje broj odrezanih stabala. No, to nije jedini razlog akcija. Novcem koji se prikupi prodajom staroga papira pomogne se siromašnijim učenicima naše škole koji ne bi mogli ići na ekskurziju. Tako činimo dobro djelo. I to još uvijek nije sve!

U nekim razredima u akciju se uključe svi počevši od mama i tata do susjeda s gornjeg kata. Tada se družimo i dobro zabavljamo. Najbolje se ipak zabave oni koje se proglasi pobjednicima. Nakon obje akcije zbrajaju se grami, dekadrami, kilogrami i tone

skupljenog papira. Prva tri razreda idu na izlet!

Ove godine pobjednici su bili 4.c, na drugom mjestu moj 5.c. i na trećem mjestu 5.b. Nagrada nam je bila jednodnevni izlet 10. rujna 2011. u Aqua Balissae – Termalni vodeni park u Daruvaru. Tek počela nastava, a mi već na kupanje. Ronili smo, skakali, plivali, sunčali se i najzabavnije - spuštali smo se niz spiralni zatvoreni tobogan i onaj vanjski valoviti tobogan. I to - i učenici i učiteljice! Dan pun smijeha, vriske i cike potaknuo nas je na obećanje da ćemo opet skupiti najviše starog papira kako bi nas pobjeda vratila u vodeni daruvarski park.

Barbara Kauzlarić, 5.c.

I dobri smo kakve su nam učiteljice

Podigla nam jabuka imunitet

Ekolozi posjetili plantažu jabuka - povodom Dana jabuka 20. listopada 2011. poslije nastave naši ekolozi išli su na terensku nastavu u Trnjane. Posjetili su plantažu jabuka. S njima je išla i novinarka Radio Broda tako da smo ih mogli i slušati u programu Radio Broda. Prije odlaska vlasnik im je pokazao i podrum gdje odlaže i čuva jabuke. Naši učenici su bili zainteresirani za uzgoj jabuka jer su saznali i vidjeli da jedna peteročlana obitelj može od toga živjeti.

Mihaela Liović i Ena Grubišić, 5.e

Gdje je moja princeza

Tražili princeze, pronašli prasice - sedamdesetak djece i nekoliko profesora OŠ Sveta Klara iz Zagreba 28. ožujka 2011. predstavili su nam svoj mjuzikl *U potrazi za princezom*. Zagrepčanima je putovanje u Brod bila nagrada za trud, a voditeljici Ani Hodak (djevojački Perše) buđenje uspomena jer je išla upravo u našu školu.

Domagoj Šarić, 7.e

Ljudi, lica

Uz 80. rođendan akademskoga brodskog slikara Predraga Golla organizirana je izložba **Ljudi, lica**. Slikar uvijek privuče pažnju, posebno nas djece, zato što u svoj blok crta portrete ljudi na događanjima. Evo što nam je rekao o tome:

Slikarev i Barbarin fotoportret

***Što Vas je potaknulo na crtanje portreta?**

Kad susretnes čovjeka, što prvo gledaš? Njegovo lice, zar ne!? Poticajna mi je bila rečenica književnika Ive Andrića: *Čovječje lice je najljepši cvijet na biljci koja se zove čovjek.*

***Kad i koga ste prvi puta crtali?**

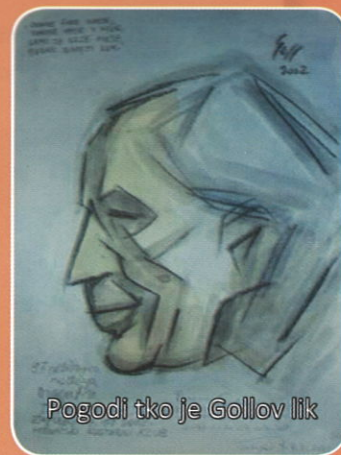
U prvom razredu osnovne škole crtao sam svoju učiteljicu. Nije baš bila zadovoljna crtežom.

***Kako ljudi reagiraju na Vaše crtanje?**

Najviše volim crtati kad čovjek ne zna da ga se crta, kad ne pozira. Onda je opušten, ima normalan izraz lica i ne glumi.

***Tko su ljudi na portretima?**

Ljudi od sveučilišnih profesora do smetlara. Ne

Pogodi tko je Gollov lik

biram crtati ni po ljepoti ni po zvanju. Meni je svaki čovjek zanimljiv.

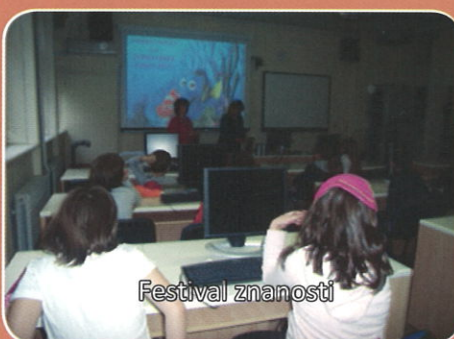
Barbara Kauzlarić, 5.c

Filip na svojoj slici

Najveća 3D street art slika na kupalištu - Brođanin Filip Mrvelj, u prošlom broju Meteora predstavljen, sada već proslavljen prvi 3D umjetnik u Hrvatskoj našem je gradu poklonio fora 3D street art sliku i to najveću u svijetu od čak 1300 m2. Projekt je pokrenula Turistička zajednica kao dar gradu povodom stote obljetnice savskog keja.

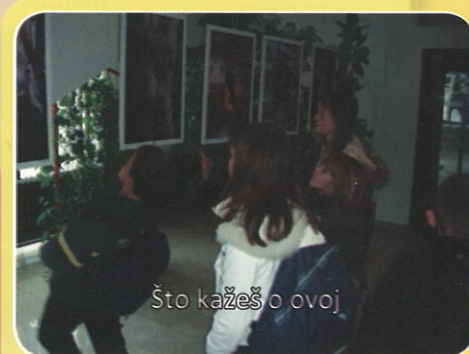
Leo Tot, 4.e

Festival znanosti

Treći razredi na Festivalu znanosti 2011. - devetu godinu zaredom održava se ta manifestacija na svim hrvatskim sveučilištima kako bi znanost postala popularnija i kako bi se motivirali mladi naraštaji za istraživanje i stjecanje znanja. Povodom Festivala 3. a i 3. b sudjelovali su u radionici naziva *Let there be light* (Neka bude svjetlost) 11. travnja 2011. na Strojarskom fakultetu.

Ines Šimunović, 3.b

Što kažeš o ovoj

Šuma okom šumara – učenici 5.d posjetili su izložbu fotografija međunarodnog karaktera *Šuma okom šumara* u Gradskoj knjižnici 24. listopada 2011. Počela je 1998. g. kao ideja zaljubljenika u šumu da bi se pokazala ljepota prirode na prostoru Hrvatske. Sad se svake g. održava i bila je čak postavljena u zgradi Ujedinjenih naroda u New Yorku povodom 2011. - Međunarodne godine šuma. Sve su fotografije bile vrlo lijepe, a posebno su nam se svidjele *Snježna kugla* H. Sabola i *Čuvar bisera* D. Popovića.

Mihaela Kajmić, 5.d

Opet smo prvi, he, he

Opet prvi na Kvizu o Tadijanoviću – Ponosni smo što je na poticaj naše novinarske družine zaživio na gradskoj razini literarno-zabavni kviz o poznavanju života i djela pjesnika Dragutina Tadijanovića. Ekipa OŠ Vladimira Nazora preuzela je organizaciju pa smo 11. studenoga 2011. uživali u slavonskom ugođaju i zajedništvu brodskih škola. Jako su nam se svidjele dvije originalne igre: prepoznaj naslov pjesme preko fotografije i obucite učenika u slavonsku nošnju. Iako je tim Vladimira Nazora cijelo vrijeme predvodio u igrama znanja, naši predstavnici: Josip Džidara, Ivana Bogunović i Sara Kruljac uspjeli su ih prestići nakon igre asocijacija i oblačenja Josipa u nošnju. Pljesak za njih!

Domagoj Šarić, 7.c

5+ SVEZNALICAMA I KREATIVCIMA

Tijekom 2010. / 2011. godine naši su učenici i njihovi voditelji bili vrlo uspješni na županijskim natjecanjima i smotrama te su bili upućeni na državnu razinu. S ponosom navodimo njihova imena

Matematika

Igor Kladarić, 7.b
Voditeljica: Marica Hercog

Povijest

Matej Stanić, 8.d
Voditeljica: Ivana Merkler

Eko -kviz Lijepa naša

Erna Šarić, 6.b
Domagoj Šarić, 7.c
Ines Ivančić, 8.d
Florijan Galić, 8.b
Voditelj: Velimir Kljajić

Tehnička kultura

Ivan Šarić, 6.b
Voditeljica: Marijana Vuksanović

Informatika

Mario Matković, 8.a
Mihovil Ilakovac, 8.a
Voditeljica: Jadranka Horvat

LiDraNo 2011.

Borna Buzatović, 8.c
Martina Jelavić, 8.c
Voditeljica: Marija Sučević

Globe-program

Andrea Opačak, 8.c
Sara Kruljac, 8.b
Krunoslav Mitrečić, 8.a
Voditeljica: Jadranka Horvat

Košarka

Matea Buljan, 8.a
Maja Zarezovski, 8.a
Martina Jelavić, 8.c
Ana Kolar, 8.d
Antonija Božić, 8.d
Irena Kolesarić, 8.d
Mirna Prkačin, 8.d
Viktorija Voronjecki, 8.d
Tihana Stojšavljević, 8.a
Dora Likavec, 8.a
Lana Bilić, 6.c
Martina Mikulić, 6.d
Voditelj: Damir Božić

Ponos škole

Kemija

Mihovil Ilakovac, 8.a
Voditeljica: Mirjana Štefanek

Akrobatski rock' n' roll

Lea Tolić, 6.e
Ema Oreč, 7.a
Dora Kekez, 8.c
Stela Paradžik, 8.c
Kristina Blumenšajn, 8.a
Ana-Marija Tolić, 8.c
Voditelj: Igor Vinković

Taekwondo

Andrej Breulj, 7.c
Irma Riđan, 7.c
Zrinka Riđan, 8.a
Katarina Bodon, 8.d
Voditelj: Dominik Maduna

Kros Sportskih novosti

Anja Arbanas, 7.b

Na državnoj smotri i natjecanju Globe škola

Kako smo se gubili po šumi

Na državnom natjecanju Globe škola koje se održavalo 11. – 13. svibnja 2011. u toplicama Sveti Martin, našu školsku ekipu činili su: Andrea Opačak, Krunoslav Mitrečić i Sara Kruljac te naša voditeljica Jadranka Horvat. Natjecanje je

trajalo tri dana.

Prvi dan smo se predstavljali drugim školama koje sudjeluju prezentirajući svoje projekte. Prvog dana su nam voditelji dali upute za orijentacijsko natjecanje, stoga smo vježbali rad s kompasom. Drugi dan uslijedilo je orijentacijsko natjecanje što je ujedno bio i najzanimljiviji dio. Održavalo se u šumi u kojoj su postavljene postaje koje smo morali pronaći pomoću orijentacijske karte i kompasa, a na svakoj postaji su nas dočekala pitanja vezana za Globe protokole i mjerenja.

Možda se vama to sad čini lagano, ali vjerujete, nije. Kroz šumu smo morali ići trčeći jer se i brzina bodovala. Naravno, mi smo se par puta i izgubili, ali uspjeli smo izaći na pravi put. Cilj je bio skriven u jednom kafiću. Uspjeli smo ga naći. Na orijentacijskom natjecanju smo osvojili 8. mjesto od 33 škole koje su sudjelovale i moramo se pohvaliti da smo bili najuspješniji od osnovnih škola iz Slavonskog Broda. Iscrpljeni i umorni vratili smo se u svoje apartmane i opušitali se u bazenu ili u šetnji. Na kraju toga

uzbudljivog dana je bila i analiza zadataka s natjecanja, a onda poslije večere organizirano druženje svih sudionika natjecanja.

Treći dan su se proglasili pobjednici i svečano zatvorila Državna smotra i natjecanje. Obogaćeni novim prijateljstvima i prepuni dojmova vratili smo se kući. Nadamo se da ćemo ove godine ostvariti još bolji uspjeh.

Sara Kruljac, 8.b i
Andrea Opačak, 8.c

Duuugo smo u ovoj ludoj školi

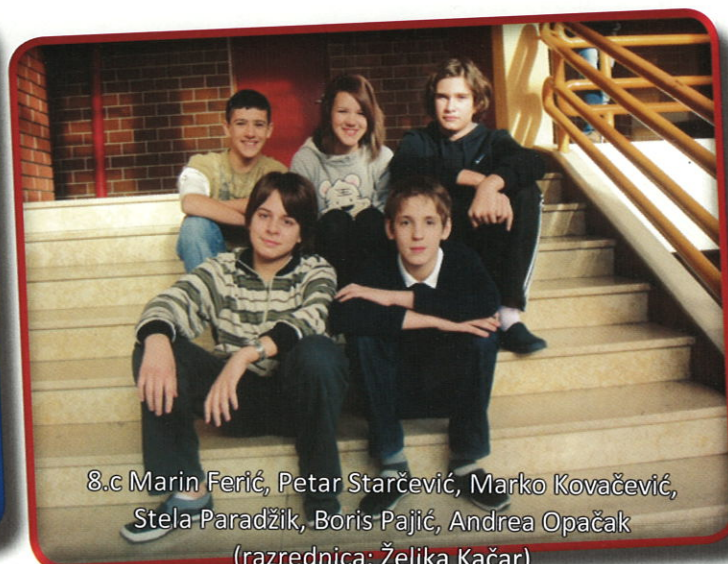
Još koji mjesec i pozdravljamo se s još jednom generacijom osmaša.

Objavljujemo fotografije odlikaša kroz svih osam godina

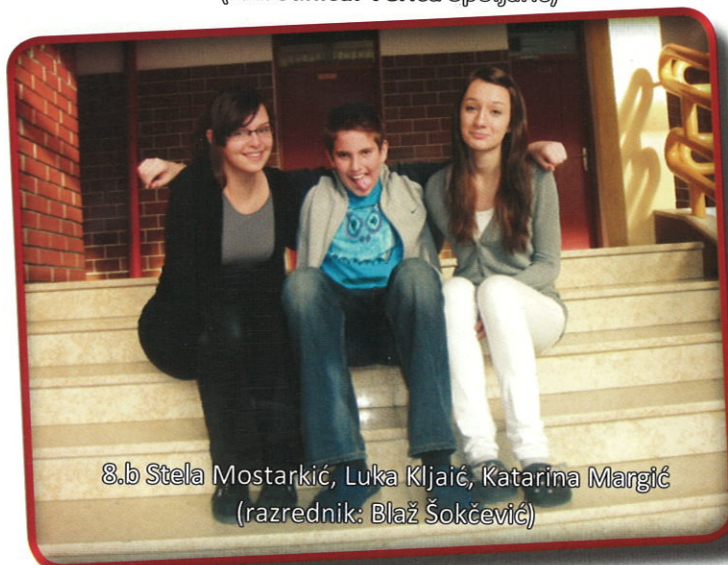

8. a Irma Imrović, Sara Kožul, Ana Prskalo,
Lucija Knežević, Anamarija Katušić, Karlo Vuletić,
Ivan Đurinac, Josip Ešegović, Mario Matković,
Dominik Puljko

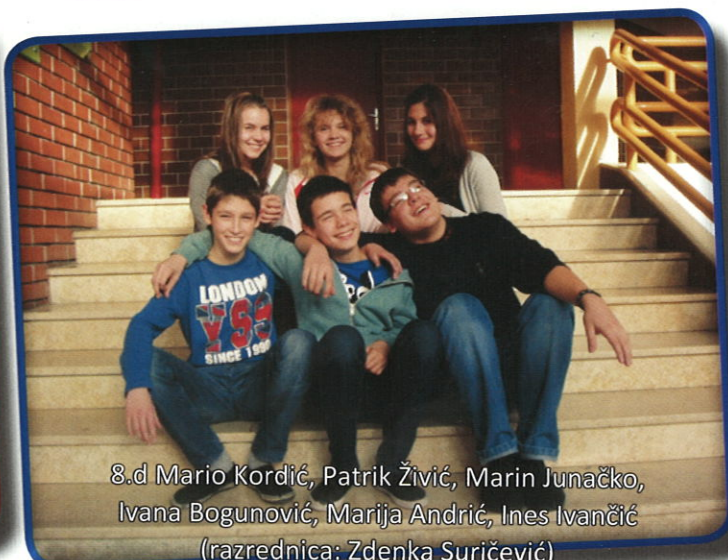
(razrednica: Verica Špoljarić)

8.c Marin Ferić, Petar Starčević, Marko Kovačević,
Stela Paradžik, Boris Pajić, Andrea Opačak
(razrednica: Željka Kačar)

8.b Stela Mostarkić, Luka Kljaić, Katarina Margić
(razrednik: Blaž Šokčević)

8.d Mario Kordić, Patrik Živić, Marin Junačko,
Ivana Bogunović, Marija Andrić, Ines Ivančić
(razrednica: Zdenka Suričević)

Zapitali smo osmaše što će im ostati u sjećanju

Ova škola je posebna, a čar joj daju nastavnici. Tko neće zapamtiti učitelja kojemu smo u njegovih 40 godina karijere nedvojbeno najgora generacija ili učitelja koji nam je na sat uletio s tamburom i svirao po željama... **(Tihana Stojšavljević, 8.a)**

Dobro krenulo, loše će završiti. Pamtit ću sve one izlete na koje nisam smio ići. **(Egon Čavčić, 8.c)**

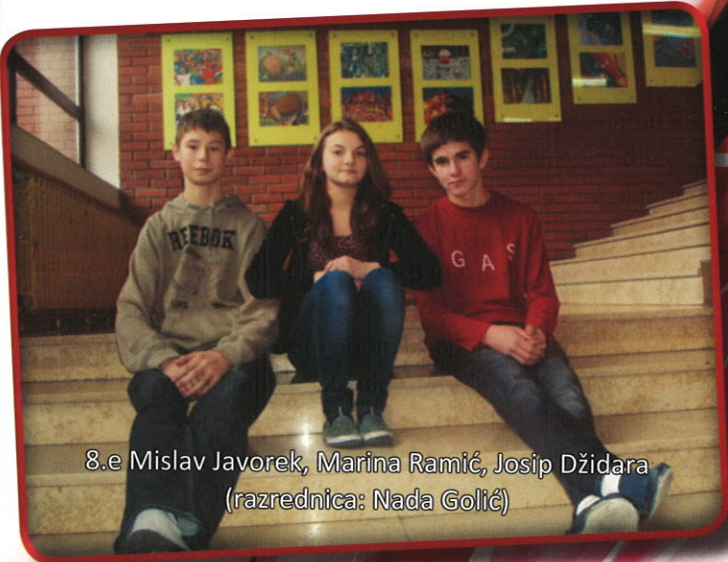
Ova škola naučila me nekim vrlo korisnim stvarima: kako žvakati žvaku zatvorenih usta

i pisati poruke ne gledajući u mobitel. **(I. I., 8.d)**

Sjećat ću se svoga razreda i psina kao kad smo zakočili ona vrata koja se samo gurnu pa su se djeca koja bi prolazila zabijala u njih. **(Ivica Čabraja, 8.e)**

Ovih osam godina ću pamtit po maturalcu. Tada smo se još više zbližili. Škola je moje djetinjstvo, a djetinjstvo se ne zaboravlja, zar ne? **(Tihana Blažević, 8.e)**

Pripremila: Sara Matić, 5.a

8.e Mislav Javorek, Marina Ramić, Josip Džidara
(razrednica: Nada Golić)

Koliko gnijezda na krovovima ima

Peti razredi naše škole išli su na jednodnevnu ekskurziju 25. svibnja 2011. Iako je većina nas bila umorna, kada smo ušli u autobus, atmosfera je postala luda i vesela.

Naše putovanje je započelo posjetom seoskom imanju obitelji Ravlić. Tamo su nas dočekali ljupki konji, mrzovoljne guske, pas koji se svađao s konjima... Zanimljivo je to što smo bili u kući koja

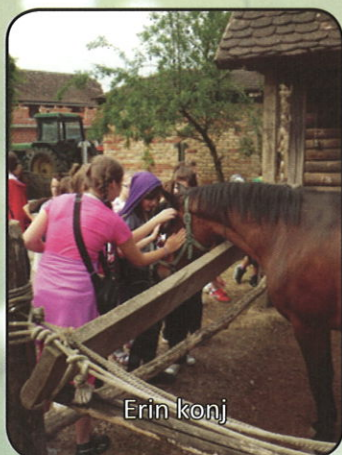
je starija više od 200 godina. Sljedeće odredište bilo je europsko selo roda Čigoć. Tamo nam je vodič posebno skrenuo pažnju na rodino klepetanje. Proveo nas je kroz glavnu ulicu, a zadatak nam je bio prebrojati rodina gnijezda. Stigli smo si kupiti i poneki suvenirčić. Nakon toga smo imali malu stanku za ručak te se odmah uputili u Sisak. U gradskom muzeju

smo pogledali kratki film o svim njegovim razdobljima i razgledali predmete i odjeću iz povijesnih razdoblja Siska. Također smo posjetili sisačku tvrđavu gdje nas je sve zadivila maketa tvrđave, vojnika i borbe između Turaka i sisačke vojske. Zatim smo se vratili u autobus gdje smo se zabavili te opet stali na stanku. Tijekom stanke smo

se počastili sladoledom i pogledali rimske ruševine.

Iako smo na početku mislili da će ova ekskurzija biti dosadna, ispala je zabavna, poučna i naučili smo svašta o rodama. Nadamo se da će i ostale ekskurzije biti ovako vesele i lude.

Erna Šarić
Martina Bešter, 6.

Erin konj

Pod ovim zidinama krv se lila

Gle, roda

U Eko-etno selu Stara Kapela i Cerniku

Idemo u slavonska sela

Nakon što smo se svi treći razredi okupili pred našom školom, krenuli smo na dugo očekivani izlet.

Naše prvo odredište je bilo Eko-etno selo Stara Kapela. Tamo su nas povelili ljubazni vodiči u obilazak stare kuće i pokazali stare škrinje, ormare, stolove, stolice... Naučili smo čime sve i kako su se koristili naše bake i djedovi. Nakon obilaska Stare Kapele, pošli smo u Novu Gradišku na

ručak, a onda nas je put odveo u Cernik. Tamo smo vidjeli razne crkvene dragocjenosti tijekom posjeta biblijsko-arheološkoj muzejskoj izložbi u Franjevačkom samostanu. Poslije toga smo otišli u tvornicu SEKLO vidjeti kako se proizvode papuče. Bilo nam je lijepo.

Ina Kauzlarić, 3.b

Pazi, padaš

Smrdljivi tuš

Neispavana, s osmijehom na licima u ranu zoru još jedna generacija šestaša krenula je na Plitvička jezera. U autobusu je po običaju bilo zabavno, stoga vožnja i nije bila tako dugačka. Kad smo stigli, prvo smo svi divili slapovima, ali onda su najveća atrakcija ostali kineski turisti s kojima su učenici pokušali razgovarati. Uslijedio je

predah, što je u našem slučaju značilo prejedanje sladoledima, pa vožnja brodom - pravi doživljaj. Zbog riba koje su se urotile protiv nas ili zbog uskih, drvenih mostića, gotovo svi bi plivali naglavačke da nije bilo učitelja. Kod Velikog slapa počelo je kišiti. Kiša nas nije omela da se po tko zna koji put *fotkamo* pred slapom. Iako smo mislili da

će vožnja autobusom biti najdugotrajniji dio puta, došli smo do puteljaka kroz šumu koji su nas vodili prema izlazu i shvatili da smo itekako bili u krivu. Upravo na izlazu počelo je pljuštati. Dok su se učitelji skrivali ispod kišobrana, mi smo plesali po kiši. Kakav bi to izlet bio da se nikome nije dogodilo nešto za pamćenje. Iako smo vidjeli predivne slapove, vozili se brodom,

vrhunac putovanja dogodio se u autobusu. A. je pozlilo, nije stigao reagirati i povratio je po V. Hm, ne smijem napisati puna imena pa vam je jasno da bi taj dvojac radije to zaboravio.

Od silnih slapova i prelijepe prirode nama su u sjećanju ostali baš *smrdljivi tuš* i druželjubivi Kinezi.

Magdalena Krajnović, 7.d

Happy people

O lijepi, o slapovi

Osmaši na malom maturalku

Bilo je nezaboravno

Nashe dugo iščekivano odneveno putovanje započeli smo posjetom Memorijalnom centru Nikola Tesla. Bili smo i Nacionalnom parku Krka, u našim dalmatinskim biserima Beniku i Zadru. Smjestili smo se u hotelu Adria u

Biogradu na Moru. Na našem putovanju smo upoznali mnoga nova lica. Najbolje smo se sprijateljili s našim vodičem Ivanom, koji je vrlo drag i simpatičan. Strpljivo je i temeljito odgovarao na sva naša

pitanja. Sva tri dana su bila topla i sunčana što smo odlučili najbolje iskoristiti. Dakako, kupali smo se: neki u bazenu, a najhrabriji u moru. Drago mi je što sam išla: zabavila sam se i naučila nešto novo. Znam da se od svake

generacije to moglo čuti, ali stvarno je bilo nezaboravno!

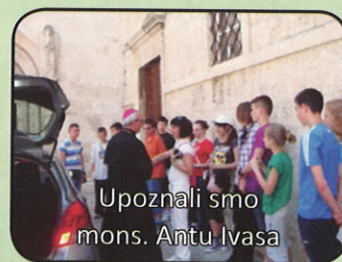
Ana Prskalo, 8.a

Nismo mi djeca

Posjetili smo Teslin kraj

Upoznali smo mons. Antu Ivasa

Zabranjeno skakanje

Djeca su uvijek djeca

Od kolijevke pa do groba, najljepše je đачko doba izreka je koja je za naše učitelje vrijedila puno duže nego za ostale. Istina? Pitali smo naših šestero učitelja pred mirovinom s kakvim će osjećajima i smiješnim sjećanjima otići iz naše škole.

Mladen Alinjak, učitelj tjelesne i zdravstvene kulture

Jedva čekam mirovinu. Nakon 42 g. rada u ovoj školi sam se dosta umorio i stvarno se osjećam *potrošeno*. A mislim da se ne bi trebalo uspoređivati prijašnje i sadašnje učenike. Sada se, kao i prije, nađe i veoma dobrih, ali i loših učenika.

Zdenka Čuturić, učiteljica razredne nastave

16. g. radim u našoj školi. I nije mi drago što idem. Stvarno odlazim s nekom tugom jer volim raditi s djecom, volim ovu atmosferu u školi. Kada mi je suprug preminuo, jedva sam čekala da dođem u školu. Svoje brige sam ostavljala iza vrata svoje kuće i potpuno sam drukčija kad sam s učenicama. Oni su me spašavali od tih trauma koje sam proživljavala kod kuće. Nedostajat će mi ovo sve.

Čula sam puno smiješnih izjava tijekom rada. Svih se sjećam i svi su bili pozitivni. No, ne bih sad ni jedan posebno izdvajala da ne bih povrijedila djecu.

Hmmm, djeca su djeca. Ako se odnosiš prema njima s pozitivom, oni će to osjetiti i odmah će se bolje odnositi prema tebi,

a i prema radu. Tijekom svog dugog radnog vijeka nisam imala ni jedan konflikt s učenikom, učenicama. Djeca su neiskvarena, oni se ponašaju kako osjećaju.

Katica Blekić, učiteljica matematike

20 g. radim u školi. Volim raditi s djecom, volim ovaj posao. Osjećam se dobro, mlado. Svaki put u razredu bude nešto što netko od učenika *izvali* što drugima bude smiješno, ali nešto baš posebno smiješno... ne znam, ne mogu se sjetiti.

Današnji su učenici zaposleniji, imaju i *fejs* i sve. Oni koji vole raditi rade, disciplinirani su, a oni drugi... isto. Mislim da baš i nema puno razlike. Čak su ovi puno napredniji nego što su prije bili, imaju puno više tih nekih programa, imaju više mogućnosti.

Verica Špoljarić, učiteljica engleskog jezika

Ove g. mislim da će biti i 44. g. kako radim. Pri pomisli na mirovinu mi se baš osjećaji prelijevaju. Vjerojatno je ta žal prisutna zbog odlaska, zbog predugog rada u školi. Škola postane sastavni dio tvog života,

svakodnevna rutina. Jako volim djecu i svoje zanimanje. S druge strane priznajem i umorna sam i pomislim ujutro kad je sedam sati kako bi bilo dobro da se sad ne moram spremati i ići raditi.

Posebno mi je u sjećanju kao smiješan ostao ovaj doživljaj. Jednom prilikom učenici završte i poskaču svi na stolice, čak neki na stolove. I netko vikne, a ja čujem: *..abac*. Mislim si tko je sada donio žabu u torbi i pustio je za vrijeme sata. U taj tren ugledam vrapčića!? Mene onako zaprepastilo što su se oni toliko uplašili vrapca. Ja onako bome viknem: *Dolje silazite, sjednite na svoja mjesta, pa to je samo mali vrapac*. Bio je problem i tko će ga uhvatiti i odnijeti na neko drvo. A zamislite, osmaši su bili u učionici.

Josip Tandarić, učitelj razredne nastave

U našoj školi radim već 26 g., a 41 g. kao učitelj. Davno sam počeo u jednoj maloj seoskoj školi daleko oдавде. I nakon dosta g. sam došao tu i lijepo mi je ovdje. Odlazim sretan jer iz mene je ostalo mnogo dobrih ljudi, danas obrazovanih liječnika,

pravnika, inženjera i drugih struka.

Puno je bilo smiješnih i veselih događaja tijekom ovih dugih godina. Ne znam koji bih izdvojio. Ja sam uvijek i dolazio veseo u školu, a i odlazio. Bilo mi je lijepo raditi.

Nema puno razlika između generacija - uvijek je bilo dobrih đака, a i loših.

Ankica Vuletić, učiteljica likovne kulture

20 g. radim u ovoj školi. Lijepo mi je raditi. Djeca lijepo rade. Likovni je takav predmet da se djeca relaksiraju, da se odmore, malo i popričaju, slušaju glazbu. Uspjele radove šaljem na natječaje. Kroz ovih 20 g. smo djeca i ja dobili preko 60 zahvalnica, pohvala iz naše županije, Hrvatske, čak su diplome stizale iz Amerike, Kine, Španjolske, Francuske...

Učenici su uvijek učenici. Pitam ih recimo što je portret i oni kažu lik neke osobe, a autportret - portret auta. Uvijek bude dogodovština za nasmijati se.

Magdalena Matković, 7.

Sjetit ću se kako j' nekad bilo, na velikom odmoru dežurati milo-

Upomoć, ne znam učiti

Mnogi učenici uče puno vremena, a postižu slabe rezultate. Zašto? Ne znaju učiti. Ako si i sam jedan od njih, saznaj kako se možeš izliječiti

Kako organizirati učenje?

- učite što je više moguće na istom mjestu (u sobi!)
- razdijelite gradivo u manje cjeline
- napravite dnevni raspored i polugodišnju strategiju učenja
- podcrtavajte bitne dijelove
- napravite svoje bilješke ili skice (i mnemotehničke metode za neke predmete)
- u dnevnom rasporedu mora biti mjesta za odmor, zabavu...
- pitajte nekog ako ne razumijete (to nije sramota!)
- ne učite tijekom noći uoči testa, nego spavajte
- učite kontinuirano tijekom cijele godine (pomalo), a ne kampanjski
- ne odgađajte učenje
- ako se baš sada ne možete koncentrirati, promijenite

dnevni plan učenja (ne trošite vrijeme uzalud!)

- ako niste uspjeli ostvariti plan učenja, korigirajte ga prema novonastaloj situaciji (što je, tu je, treba gledati što dalje!)

Što znači aktivno učiti?

- trudite se da gradivo razumijete i povežete s onim znanjem koje već imate
- učite čitajući poluglasno (ili koristeći unutarnji govor)
- pri ponavljanju čitajte samo podcrtane dijelove
- pronađite (i podcrtajte) važne dijelove (ako je gradivo sasvim novo, pročitatte više puta pa zatim podcrtajte važne dijelove)
- svojim riječima tumačite gradivo (i kad ste sami u sobi, ali pored zatvorene knjige)
- aktivno ponavljajte male cjeline i krećite dalje tek kad ste ih naučili (ne brzajte!)
- obično se bolje uči samostalno, a povremeno se možete s nekim međusobno ispitivati

Koristite mnemotehlike

- postupke koji olakšavaju pamćenje

Primjer: unošenje rime i ritma u materijal koji treba zapamtiti znatno olakšava učenje, što se posebno očituje kod manjih uzrasta (npr. rimovana pravila o minusima i plusevima kod računanja sa zagrada u matematici: "Kad je ispred zgrade manje, u zagradi se mijenja stanje.", "Kad je ispred zgrade više, zagrada se briše.")

Koristite mentalne

mape - mentalne mape su tehnika osmišljena za lakše organiziranje čitanja, učenja ili rada. Koraci u izradi mentalnih mapa:

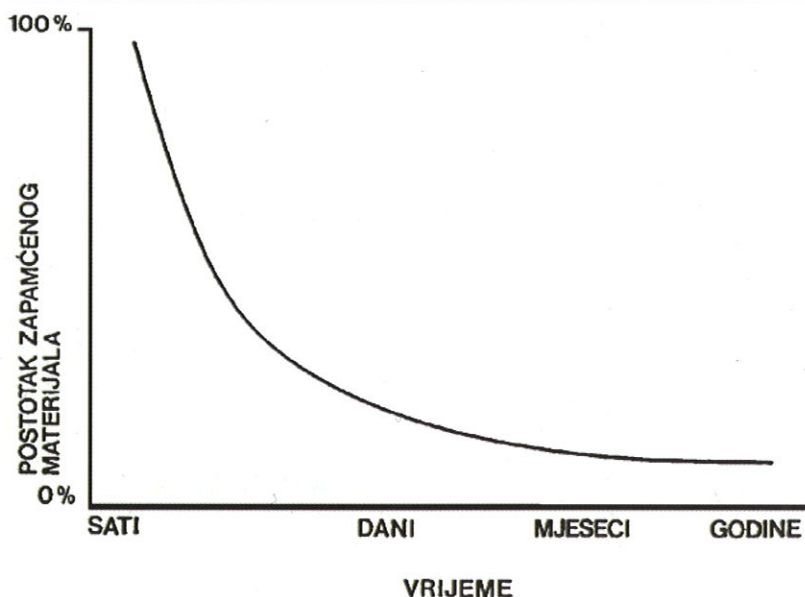
- započnite u **središtu** praznog lista papira
- pri označavanju središnje zamisli služite se **slikom**
- cijelo se vrijeme služite **bojom**
- **povezujte** one **glavne ogranke** sa središnjom **slikom**, a grane druge i treće

razine povežite s onima na prvoj i drugoj razini

- prikazujte grane **vijugavo**, a ne ravnim crtama
- ispisujte **samo po jednu riječ na crti**
- tijekom izrađivanja mape prestano se služite **slikama**

Zaboravljanje je gubitak tragova pamćenja koji nastaje zbog slabljenja traga zapamćenog gradiva, smetnji ili pogrešnog plana zapamćivanja. Krivulja zaboravljanja pokazuje da prvih nekoliko minuta, sati i dana zaboravljamo najbržim tempom. Što vrijeme brže prolazi, taj je pad sporiji. Zato ne dopusti da prođe puno vremena od nastave do pisanja zadaće i zapamćivanja novih informacija, ali također i učestalo ponavljanje sadržaja koji su se ranije učili.

Ankica Lončarević,
psihologinja

Mogu li biti inteligentniji

Zapitaš li se ikad zašto neki tvoj jako pametan poznanik ne prolazi s odličnim uspjehom u školi ili možda čak ima i prilično uspjeh? Ili, zašto se neki tako dobro nose s vlastitim bijesom i verbalnim provokacijama okoline?

Osjećaji su jako važni u svakodnevnom životu, u komunikaciji s drugim osobama i donošenju odluka. Emocionalna inteligencija (EQ) je sposobnost prepoznavanja osjećaja (svojih i drugih osoba), razumijevanja zašto osjećamo upravo to što osjećamo te sposobnost kontroliranja izražavanja svojih misli. Na emocionalnoj inteligenciji se može puno raditi i ona se može jako promijeniti ovisno o tome koliko osoba želi napredovati.

Još davno se spominjalo kako visina kvocijenta inteligencije (IQ) nije izrazito povezana s uspjehom i zadovoljstvom u životu. Zbog toga se pojavila nova mjera – emocionalna inteligencija (EQ).

Osobe s visokim EQ su uglavnom uspješne. Emocionalno inteligentna osoba neće se lako zbuniti, rijetko žali zbog nečega što je napravila te se vrlo dobro nosi sa stresom. Ona prihvaća izazove i ne uplaši se lako, ograničava samu sebe tamo gdje je potrebno, ali ima visoko samopouzdanje i zna koliko vrijedi. Uglavnom je zdravlja i više zadovoljna životom.

Daniel Goleman, autor knjige *Emocionalna inteligencija* je

identificirao pet područja EQ-a:

1. Poznavanje vlastitih osjećaja
2. Upravljanje vlastitim osjećajima
3. Motiviranje samoga sebe
4. Prepoznavanje i razumijevanje osjećaja drugih ljudi
5. Upravljanje osjećajima drugih osoba.

Evo kako to znanje o emocionalnoj inteligenciji primijeniti:

1 Nauči prepoznati osjećaje
Stalno sam sebi pojašnjavaj svoje osjećaje. Često se zapitaj *kako se osjećam?*, a ako osjećaš puno različitih emocija, izdvoji ih i poredaj po važnosti. Nikad ih nemoj preuveličavati.

2 Preuzmi odgovornost za svoje osjećaje

Nemoj kriviti druge za ono što osjećaš ili stalno sebe prikazivati kao žrtvu. Prepoznaj što osjećaš i pokušaj razumjeti zbog čega to osjećaš.

3 Predvidi svoje osjećaje

Nauči unaprijed predvidjeti kako ćeš reagirati nakon određenog događaja. Izbjegavaj raditi stvari koje će te dovesti do loših osjećaja.

4 Pitaj druge kako se osjećaju

Ne možeš znati kako se netko osjeća ako ga ne pitaš. U svakom slučaju, moraš ih prvo razumjeti da bi mogao suosjećati s njima. Slušaj ih pažljivo.

5 Budi manje osjetljiv

Ako netko kaže nešto s čime se ne slažeš, nemoj se

odmah povlačiti ili napadati. Takve reakcije govore samo o tome kako se ne možeš nositi s kritikom. Umjesto toga zatraži iskrenosti i usredotoči se na vrijednost njihovih komentara.

6 Probleme sagledaj cije
Kada ti se nešto loše dogodi i misliš kako propada cijeli svijet, razmisli o tome koliko je tvoj problem zaista ozbiljan. Koliko će on važnosti imati za 10 mjeseci? 10 tjedana? 10 minuta?

IZVORI:

<http://www.covermagazin.com/emocionalna-inteligencija.htm>
<http://www.centar-zdrav.net>

Ivana Matić, pedagog

TEST EMOCIONALNE INTELIGENCIJE – EQ

Iskreno odgovori na sljedećih 10 pitanja s da ili ne.

- 1 - Možeš li jasno izraziti svoje osjećaje u najjednostavnijoj rečenici – „Osjećam...“?
- 2 - Možeš li prepoznati različite osjećaje kod sebe i drugih ljudi?
- 3 - Ovisi li tvoje raspoloženje o raspoloženju ljudi oko tebe?
- 4 - Možeš li prepoznati zbog čega se osjećaš tako kako se osjećaš?
- 5 - Možeš li uvijek kontrolirati svoje ponašanje?
- 6 - Možeš li zaboraviti pogreške i ostaviti iza sebe ono za čime žališ?
- 7 - Jesi li zadovoljan/a onim što postižeš u životu?
- 8 - Postižeš li sve ono što možeš postići?
- 9 - Misle li drugi kako imaš visoko mišljenje o sebi?
- 10 - Prihvaćaš li sebe takvim kakav/a jesi?

Emocionalno vrlo inteligentni ljudi će odgovoriti s „DA“ na do 10 pitanja. Ti?

Osam zapovijedi prijateljstva

Znamo da je Isus naš najbolji prijatelj koji u svakom trenutku razumije nedaće životnog putovanja, no osim njega, koliko imamo prijatelja koji nas slušaju, razumiju, ohrabruju, savjetuju i opomene kada je to potrebno? Jedini način da imamo prijatelje jest da i sami budemo prijatelji. To nije lagan zadatak. Na satu vjeronauka otkrili smo odgovore i slikovno ih prikazali kao zapovijedi prijateljstva

White Christmas is nice, but it's better on the beach

You know our Biology teacher Velimir Kljajić? Yes, but you probably don't know that he has got some family in Australia. His cousins came here, in Slavonski Brod, to visit him and he took them to our school. We decided to interview them and they liked the idea. Let's see what they said about Australia, Croatia and schools in Australia!

How do you like it here?

Katica: It's different (laugh).

What's better; white Christmas or Christmas on the beach?

Nikola: I like white Christmas, but Christmas on the beach is perfect. It's 35°C out there and you have your breakfast and you just go to the beach and relax. White Christmas is nice, but it's much better on the beach.

What is it like in Australia and in Sydney?

Katica: Well, first of all, there is no snow. Yeah, I've never seen snow before in my life. Everything is different; the shopping, shops and everything like that.

What interesting things can you do there?

Katica: Growing up in Australia, or in Sydney specifically gives you opportunities everywhere, like theme parks, luna parks, sea world, dream world and I'm not sure if you have it in Croatia.

There are special prisons for children in Australia. What is it like there and what violation do you have to do to go there?

Nikola: It's called Jewinail system. From age of 14 to 18 you're legally capable to get there; if you kill or rob someone, steal something big or do some serious crime you are sent there. It's sort of a prison, it's not as harsh. Children have rehabilitation program to realise that what they did is wrong.

Katica: And they wouldn't be put together with adults.

Can you describe Australian educational system and schools in Australia?

Katica: Early childhood settings are designed to cater for the needs of children aged from

6 weeks to 5 years of age. This includes preschool, which focuses more on preparing children for primary school. It is not compulsory for children to attend, however it is highly recommended as they learn social skills in addition to basic academic requirements such as the alphabet and how to write their own names. Kindergarten is compulsory for all children and can vary between the ages of 5 or 6, depending on the individual child's social and academic levels. Primary school consists of children aged between 5 to 12. It includes kindergarten and years 1-6. High school follows, with students progressing to year 7 at the age of thirteen. They are required to remain at school until the age of 16, which is year 10. If they wish to further continue their education until year 12, they are given a choice of which subjects they would like to study during their final two years at school. English is the only compulsory subject, by which they are then allowed a choice of five other subjects. A few examples include: Maths, Biology, Chemistry, languages (any of their choice)... Exams are usually held towards the end of each term. There are four terms a year (10 weeks each, with a two week break in between each) and are mainly written, consisting of a set of questions

that need to be answered (long-essay and short- few sentences). Final exams are held at the end of year 12, whereby students are assessed on all the learning that has taken place over their past two years. The mark (ATAR) determines whether or not the student successfully makes it into university or if not. They may wish to take a pathway through tafe or college which are all education based facilities offering a variety of courses.

You were at some of our Biology lessons. Can you compare students here and in Australia?

Katica: Uhm, this is my second time in Biology lesson. Can I compare? Yes, I can. Well, we have children from all over the world and if they don't want to listen and learn in the lesson they don't. But, it's pretty much the same here, the structure and everything. Children walk, sit and do their work. But the only thing that is different is assessment. Children here get tested verbally and we get tested in many ways. We have to write an essay or a speech and present it. We also use more technology like ICT.

What's better; writing essays like in Australia or standing in front of the blackboard and answering teacher's questions?

Nikola: I think you need combination of both. You learn what you need with your

teacher in the class and then you have to do test that everyone else does. When everyone writes the same test you can see if you're better than the others.

Can you describe schools in Australia? Do they look like in movies with cantines, locker rooms and school uniforms?

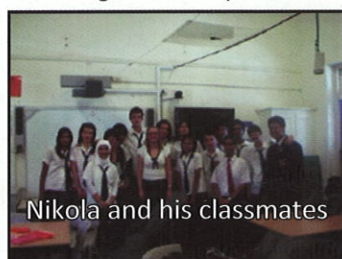
Nikola: Some of them have lockers, but generally no. In high school everyone carries a bag around. We wear school uniforms. In our schools boys wear gray trousers, white shirt and a tie. Girls wear skirts. We have 6 periods a day, each goes for 45 minutes.

Was it hard for you to learn Croatian?

Katica: My parents were born in Croatia and we always speak Croatian at home, obviously not fluently. We still have to speak English with friends and other family.

Nikola: It's not difficult to learn but it is to speak fluently. When we watch the news here they speak very fast with a very strong accent so it's hard for me to pick up everything. I understand, but I don't understand totally.

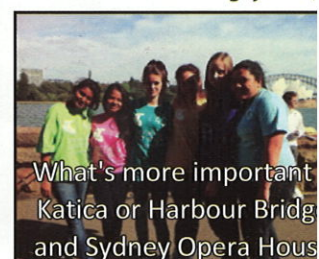
Domagoj Šarić,

Nikola and his classmates

Nikola, Velimir i Katica

What's more important Katica or Harbour Bridge and Sydney Opera House?

Hrvatski jeziče, nebitan si

O nebrizi o hrvatskom standardnom jeziku u javnoj komunikaciji i nezainteresiranosti za učenje svoga jezika mr. sc. Nives Opačić je progovorila vrlo kritično i argumentirano

Slavonski Brod je 17. ožujka 2011. bio počašćen predavanjem mr.sc. Nives Opačić koje se održalo u dvorani Gradske knjižnice pod nazivom *Hrvatski jezik u javnoj komunikaciji*. Profesorica Opačić je dugogodišnja lektorica na Odsjeku za kroatistiku na zagrebačkome Filozfskom fakultetu koja i danas, premda u mirovini, ustraje u zaštiti hrvatskoga standardnog jezika, posebno u javnoj uporabi. Predavanje je započela vrlo oštro govoreći: *Danas treba napraviti jednu malu svečanost hrvatskoga jezika koja je gotovo ilegalna, urotnička jer u novinama o Danima hrvatskoga jezika niste ništa mogli pročitati, a ono što nije u medijima, toga očito nema. Hrvatski pjesnici su čak u Jugoslaviji često pjevali o hrvatskom jeziku i nije baš istina da se tada nije moglo i smjelo. Tko je čitao i koga je hrvatski jezik zanimalo, taj je i nalazio. Nevolja je u tome što danas ljudi misle da sve moraju dobiti nekako gotovo, stoga se sami ne trude*. Ukazala je na još neke pojave u povijesti poput *Deklaracije o nazivu i položaju hrvatskoga jezika*. Bilo je dvadesetogodišnjaka koji su učili neke nepopularne jezike, kao što su češki ili poljski, samo zato da se obavijeste o događanjima u slavenskim zemljama. Oni ih nisu učili u školi stranih jezika kojih nije bilo, već sami jer su željeli da se neka gibanja u slavenskom svijetu, koja su se tada događala u Češkoj i u Poljskoj, dogode i u Hrvatskoj.

Ti mladi ljudi su bili pripadnici ilirskoga pokreta. Nitko ih nije silio na to. Interes je bio u njima. *Što imamo danas? Danas se učenici moraju animirati da bi učili svoj jezik i poticati ih za hrvatski jezik neakvim paradama!* začuđeno je komentirala.

Jezik je svugdje oko nas i u nama. On je pokazatelj kako se mi brinemo i odnosimo prema propisu jer je svaki standardni jezik dogovoreni propis. Upozorila je da je dovoljno promotriti kako su napisani javni natpisi (usprkos tome što postoji propis Trgovačkoga suda da se tvrtke u Hrvatskoj moraju zvati hrvatskim imenom) ili pogledati kako se izražavaju novinari! Budući da ljudi pošteno plate novine, imaju pravo dobiti informaciju, a ne poluinformaciju ili dezinformaciju. Bez englesko-hrvatskog rječnika danas se ne mogu čitati hrvatske novine jer se dosta toga ne može razumjeti. Profesorica je tijekom predavanja navela nekoliko primjera nepravilne uporabe stranih riječi.

Jedan od prvih primjera je da je rečeno *da se moramo aksorzirati*. Što trebamo napraviti? Krasan spoj pidžinskog hrvatskog jezika stvaraju pripadnici Hrvatske bratske zajednice u Americi kada na stranu riječ dodaju hrvatski nastavak. U njihovom listu *Zajedničar* u kojemu je jedna stranica na takozvanom hrvatskome, a druga na engleskom jeziku često se naiđe na ovakve rečenice: *Onda smo se išli*

Brižna čuvarica i borac za hrvatski jezik

walkati. Walkati znači šetati. No, *moramo se aksorzirati* nisu napisali u *Zajedničaru*, nego su to rekli u novinama i na televiziji. Aksorzirati znači prebaciti proizvodnju u krajeve s jeftinijom radnom snagom.

U svakodnevnom životu je ukazala na nazive na čaši jednog slovenskog voćnog jogurta: na jednoj strani možemo pronaći tekst na slovenskom, a na drugoj na hrvatskom jeziku. Na slovenskoj strani nema stranih riječi, a na hrvatskoj strani piše **extra** veliki komadi voća. Čemu riječ ekstra, a pogotovo napisana iksom? Kada se **grejpfrut** pojavio u Hrvatskoj, prof. Pavić je predložio izraz *limunika* za to voće. Nije prihvaćen, stoga se čini kao da nam ne trebaju vlastite hrvatske riječi kad možemo preuzeti strane nazive, a Slovenci su napravili svoj izraz i na onom jogurtu piše riječ *zgočenka*.

Začudio nas je primjer rečenice: *Folklornoj trupi pridružilo se pleme iz Afrike, a kolo je predvodio medicinar?* Na engleskom jeziku *mediciner* znači vječ, poglavica plemena. Tim primjerom te novine šire dezinformaciju. Žalosno je što nisu pogledali u rječniku značenje te riječi, nego su je odmah prenijeli u hrvatski oblik.

Predavanje profesorice Opačić nas je istovremeno nasmijalo i rastužilo. Ovim člankom željeli smo je podržati u buđenju svijesti o zaštiti našega jezika. Ne može nam biti nebitno što i kako ga govorimo. Iskreno se nadamo kako nećemo uskoro ovako govoriti: *Idemo se walkati do trgovine i kupiti voćni jogurt s extra velikim komadima grejpfruta, a poslije zaplesati kolo koje će predvoditi medicinar!*

Domagoj Šarić, 7.c

Moja mama

Moja mama se zove Jasna.
Ima smeđe oči.
Ima crvenu kosu.
Osmijeh joj je sretan.
Visoka je.
Odijeva se lijepo.
Jako je dobra.
Vesela je.
Nekad je tužna.
Jako je vrijedna.
Marljiva je.
Radi plinske boce.
Volim je jer je dobra.

Gabrijel Kaštelan, 2.b

Moj grad

Moj grad se zove Slavonski Brod.
Naša se rijeka zove Sava.
Šetališta su velika.
Parkovi su puni svijetla.
Ulice su velike.
Zgrada ima puno.
Na igralištima su djeca.
Ja se dobro odnosim prema
svom gradu.

Laura Jozić, 2.b

Smijeh

Smijem se mnogo ja
I to neka svatko zna.
Smijanje je cool
Kao Red Bull.
Smijanje je zdravo,
A tko to kaže ima pravo.

Neki se smiju „ha-ha-ha“,
Neki se smiju „he-he-he“,
A neki se smiju „hi-hi-hi“.
Bez obzira na to sretni smo svi.
Smijanje je zdravo, nek to svatko
zna,
Ovo je bila moja kratka pjesmica.

Ivan Maurović, 4.b

M. Matković, T. Stojšavljević, A. Katušić, K. Vuletić i A. Prskalo, 8.a

Anna Nika Kerdić, 5.c

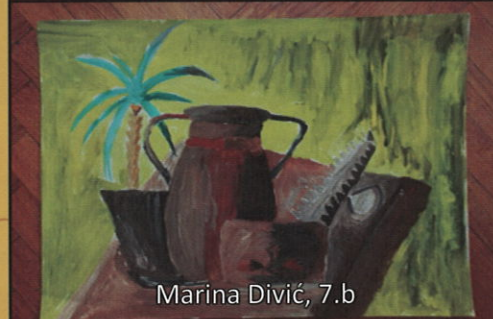
Josip Baričić, 3.c

Ivana Matešić, 5.b

Gabrijela Paun, 6.a

Marina Divić, 7.b

Franka Činkl, 2.a

Josipa Jozić, 2.d

Doživljaj s praznika

Zimske praznike sam provela lijepo i veselo.
Provela sam ih u kući, nisam nigdje putovala.
Dva dana nakon početka praznika uživala
sam u krevetu spavajući. Toj uživanciji zvanom
spavanje došao je kraj kad su stigli gosti iz
Zagreba. To su moja tetka, tetak, bratić i moje
dvije male nestašne sestrice. Svakog jutra
one dolazile i ometale mi san. Zato sam ustajala
nenasapavana i umorna. Skoro pa smo svake
dan išli na klizanje. Radovala sam se pokloniti
za Božić i željno ih iščekivala. Novu godinu
sam dočekala slušajući glazbu na gradskom Korzu.
Prošlo je mnogo vremena i napokon je došla
moja druga sestrice. Ona je također iz Zagreba
i voli se igrati s plišančima. Ja se također jako
volim igrati s plišančima i zamišljati da imamo
zoološki vrt. Bilo mi je lijepo dok su svi ti gosti
bili u Brodu, ali me sve to malo i umorilo.
Zaključila sam da volim Novu godinu i Božić
ali sve to mora proći. Nije škola tako ni loša
poslije svih tih doživljaja.

Petra Crljen

Kako sijati sreću?

Sreća ti je kada nesreća pokuca na vrata, a ti si u kući.

Tako sam govorila kad sam bila mala.
Moja mama se uvijek na to nasmije.
-A znaš li kako se sreća hvata? – upitala je.
-Lako! Uzmem mrežu i ulovim ju. – odgovorila sam.
-Ma ne... sreća se ne hvata rukama, nego
samim srcem – rekla je mudro.
-Zar srce ima ruke? – upitala sam.
-Ne, ali tako se kaže. Sreću možeš uhvatiti
kad se pomiriš s prijateljima i budeš dobra prema
svojoj obitelji – dodala je.
-Ne shvaćam! – rekla sam.
-Dok si mala, ne trebaš, ali shvatit ćeš s
vremenom!
SADA SAM NARASLA
I JAKO DOBRO SHVAĆAM !!!

Ena Odošević

Jesen

U jesen lišće na zemlju pada,
a veliki medo kreće spavati tada.
Na jednome velikom listu
vjeverica gleda glistu.

Ide putem jedan kist
i naiđe na mali žuti list.
Medo sanja slatku kruškicu
i oblizuje malu smeđu njuškicu.

U jesen se često spuste
velike magle guste.
Dok djed Luka ovce striže,
hladna zima stiže.

Dok vjetrovi livadom praše,
Anica ti osmjehom maše.
Prođe jesen, dođe zima
i mahne zastavama bijelog dima.

Hana Ćerić, 2.a

Mačka Keki

Ja sam bijelo-crna mačka Keki
i zabavljam se na svojoj plavoj deki.

Vlasnik mi je Mr. Bean
i on je vlasnik jako fin.

Po ljeti se volim igrati,
a po zimi grijati.
Idem spavati u deset
i volim brojati do pedeset.

Karlo Brkić, 4.b

Moj hrvatski jezik

Ne znam kakav je moj maternji jezik.

Volio bih znati.

Pitam se zna li to moja starija sestra.

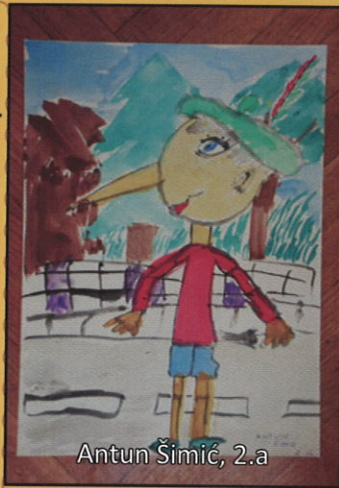
Možda to zna moja mama.

Pitat ću je.

Mama mi je odgovorila na pitanje.

Moj jezik je hrvatski.

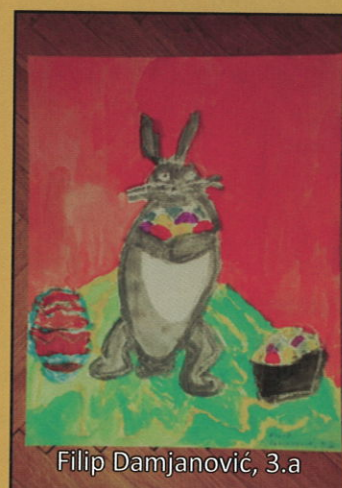
Fran Gabaldo, 3.b

Antun Šimić, 2.a

Ena Pezer, 1.b

Filip Damjanović, 3.a

Ružica Kuzmić i Ines Rajić, 6.c

Tena Konjević, 7.b

Nera Vinčazović, 4.c

Zima, zima

Jednoga jutra Ivica se probudi, protrlja oči te viknu: -Mama!- Mama ga začuđenim glasom pita: -Što ti je? Tek si se probudio. - A Ivica pogleda kroz prozor izgubljenih očiju. - Pa vidi! Kakav je ono šećer ili vata u dvorištu? - Ivica uzrujano i znatiželjno pita mamu. Mama začuđeno pogleda kroz prozor i reče: - Ha - ha, sine, to nije ni šećer niti vata! - Ivica u čudu pita: - Pa što je to onda? - A mama mu kaže: - To je SNIJEG! - Ivica kao iz puške raspali: - Snijeg?! Što ti je sada to?-

U tom trenutku Ivica odmah uzme jaknu te izleti na zrak. Mama bezbrižno nastavi raditi. Ivica se vrpolti u snijegu. Prvi mu je put da vidi snijeg u svom nestašnom dječjem životu. Ivica se valjao, te pravio anđela u snijegu, te snjegovića, te gađao Eriku grudama, pa onda lovio pahulje, te ih jeo i tako...

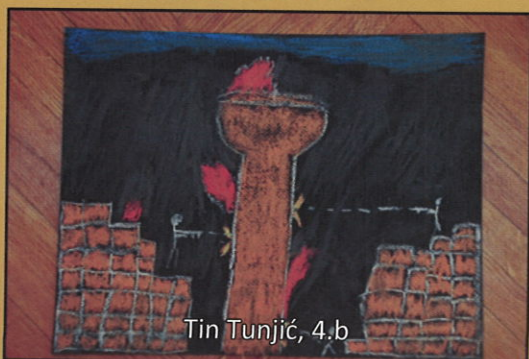
Zima mu je na kraju dala jedan poklončić - temperaturu. Ivica je na kraju kreveta imao medvjedića koji se zvao Srećica. Srećica mu je podario zdravlje. Ivica je jako jako volio snijeg. Uzdao se u Srećicu.

Ana Gruić, 3.a

Sretan dan

Tata i ja jedva čekamo Božić i jako mu se veselimo. Mi mamu deset dana ranije pitamo što će nam donijeti Djed Mraz. Mama kaže da smo jako dosadni i da je gnjavimo. Svaki dan želimo jesti božićne kolačiće. Posebno budemo nervozni na Badnjak. Tata unese bor pa ga zajedno kitimo i veselimo se. Mama i seka odu rano spavati, a tata i ja ne možemo zaspiti. Mi cijelu noć hodamo i jedemo čekajući ga. Pred zoru umorni zaspemo. Kada se probudimo, ispod bora vidimo puno poklona i budemo najsretniji na svijetu. Svi otvaramo poklone i radujemo se. Božić je naš najsretniji dan u godini.

Danijel Cvjetković, 4.d

Tin Tunjić, 4.b

Martina Bešter, 6.b

Znanstveno je potvrđeno kako vježbanje potiče lučenje serotonina - hormona sreće. Pronađi se u odabranom načinu vježbanja kako bi mogao uživati te redovito vježbati u našoj dvorani. :) Prije izvođenja vježbi, obavezno se zagrij, npr. trči nekoliko minuta.

Vježba za ruke

Vježbu izvodiš naizmjenice tako da prvo savijaš lijevu ruku prema sebi, a desna je ravna i miruje; dok lijevu ruku vraćaš u početni položaj, savijaš desnu uz glavu. Nakon određenog broja ponavljanja, zamijeni položaj ruku.

Vježba za ramena i prsa

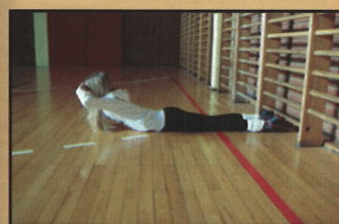
Sklekovi - radi ih uspravna tijela, s podignutim koljenima (kao Sara) ili oslonjenim na tlo dok su stopala prekrížena u zraku. Dok se spuštaš prema tlu, nastoj držati tijelo uspravno. Zatim se vrati u početni položaj.

Vježbe za leđa

Za donji dio leđa - legni potrbuške, ruke stavi ispred čela, a stopala zakvači, npr. ispod ormara. Lagano se podiži i spušta trup. Pazi da su ti svi pokreti kontrolirani i bez trzaja.

Za gornji dio leđa - zauzmi položaj kao na slici. Polako digni bučice prema gore, ali u stranu od tijela. Zastani na trenutak u gornjem položaju pa vrati bučice na početak. Pazi da ti je glava u produžetku s kralježnicom, tj. da ti je pogled usmjeren prema tlu.

Vježba za stražnjicu

Ruke položi sa strane pored tijela, a dlanovima se osloni na pod. Mišiće stražnjice stisni i lagano ih odigni od poda. Zadrži se u tom položaju tri sekunde. Spusti stražnjicu prema podu, nemoj dodirivati pod.

Noah Šudelija, 1.a

Volim vježbati, ali pomalo. Onda se lijepo istrčim. Volim skakati.

Iva Mandić, 1.c

Volim vježbati. Super mi je to. Treniram gimnastiku.

Andrija Kordić, 1.c

Volim puno vježbati jer je lijepo.

Petar Ilak, 2.a

Volim često vježbati. Ide mi dobro tjelesni. Treniram tenise.

JE VESELI

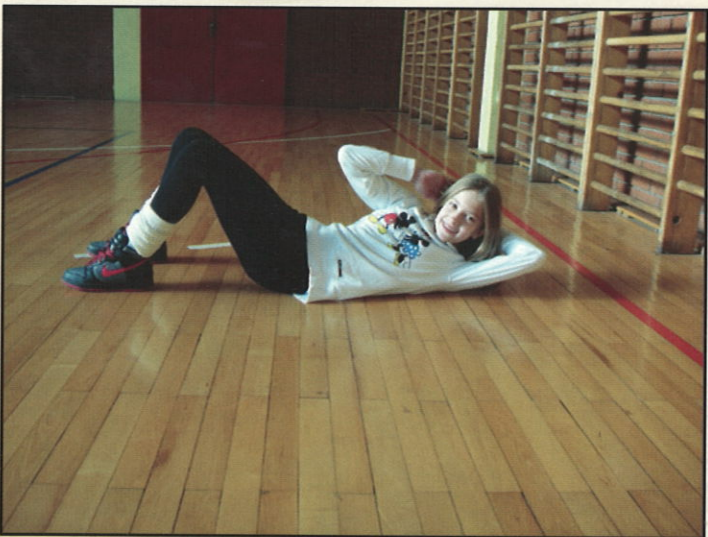
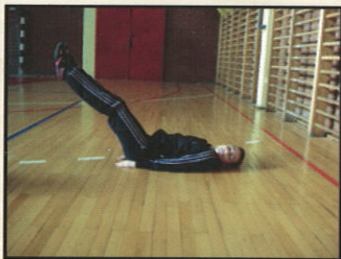
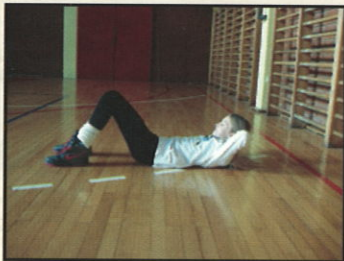
...ara osjećaj zadovoljstva i opuštenosti. Iako je glavni cilj vježbanja zdravo tijelo, vrlo je važno
...mo te da redovito vježbaš s nama, samo s nekim lakšim utezima od onih koje smo pronašli u
...u. Na početku svaku vježbu možeš ponoviti deset puta, a kasnije povećavaj broj ponavljanja.

Vježbe za trbuh

Za gornje trbušne mišiće - podigni gornji dio tijela prema gore, zadrži se tako par sekundi sve dok ne osjetiš trbušne mišiće. Kada se vraćaš nazad, ne spuštaj se skroz do poda. Dok ležiš udahneš, a prilikom podizanja gornjeg dijela izdahneš. Vrat mora biti u ravnini s kralježnicom, laktovi rašireni.

Za donje trbušne mišiće - ruke stavi ispod stražnjice. Noge podiži od poda prema sebi. Prilikom spuštanja noge zaustavi uvijek par centimetara iznad poda.

Za bočne trbušne mišiće - usmjeravaj suprotni lakat na suprotno koljeno. Pri tome nastoj što bliže doći koljenom prema laktu. Važno je pritom paziti na položaj glave i ne lomiti je u vratu.

Vježbe za noge

Iskoraci - u uspravnom stavu udahni te uz izdah iskorači jednom nogom naprijed. Spuštaj se dolje toliko da koljenom stražnje noge gotovo dotaknemo tlo. Vрати se u početni položaj i iskorači drugom nogom.

Čučnjevi - noge razmakni u širinu ramena. Lagano se spusti u koljenima kao da ćeš sjesti na stolicu i ponovno se uspravi. Pazi da su ti leđa uvijek uspravna.

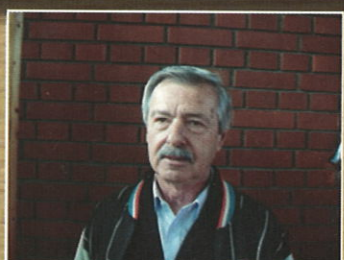

Sara Matić i
Lara Majcen, 5.a

Marin Ratković

Generacije prije 15, 20 godina bile su naprednije. Bile su dosta sposobnije od današnjih zato što su se djeca više igrala vani. Nije to stvar potencijala, jednostavno su se više igrali, kretali. Samo zato im je sve bilo lakše raditi. Danas puno vremena mladi provode pred televizorom, uz internet i igrice.

Mladen Alinjak

Nisam nikada radio analize koje su generacije spretnije, današnje ili starije, ali nekako prema svome iskustvu govorim da su one generacije bile bolje. Možda je razlog današnji način života: previše se sjedi kod kuće i gleda u ekran računala. Glavni pokret tijela danas je povući mišem po stolu. Prije su se djeca više kretala, više su trčala, igrala nogomet, rukomet, košarku...

Paula Lorenz, 4.a

Volim vježbati triput tjedno. Onda mi je sve smiješno.

Laura Jozić, 2.b

Volim vježbati skoro svaki dan da bolje naučim i budem dobra u školi..

Ciljam na nešto više u životu

Naša meteorska zvijezda treba biti društvena osoba uspješna u učenju i hobijima. Nikad kao ove godine se glasovi osmašica nisu tako raspršili tijekom glasanja. Saznavši da je osvojila titulu zvijezde Meteora, Sara je bila toliko uzbuđena da smo je dvaput intervjuirali

Sad kada sam zvijezda Meteora, osjećam se paaa, ne baš puno drugačije, ali uzbuđena sam što sam baš ja izabrana! :D

Zovu me... ah, Sara. Kako će drukčije? Imam kratko ime, iako bih htjela imati nekakav nadimak.

Učim zato što moram. Učim za sebe, tjeram sama sebe na učenje. Ciljam na nešto više u životu. ;)

Kao osoba sam...hmm, pričljiva jako, sam' me malo trema obuzela, al'... Volim se šaliti, odgovorna sam, ali sam i jaaaaakoooo lijenaaa. :P

Moj hobi je... probala sam sve i svašta, od tenisa do hip-hopa.

U slobodno vrijeme izlazim van, družim se s prijateljima, šetam *cuku*, gledam filmove, zezam sestru i taaako.

Nisam više na Facebooku jer mi ne treba. Ljudi s kojima trebam biti u kontaktu imaju

moj broj mobitela i znaju kako me mogu dobiti. *Fejs* me samo zavlacio i sve sam više vremena provodila na njemu, a zapuštala školu i odlazila jako kasno spavati.

Rješavati križaljke OBOOOŽAAVAAM! Mislim da sam to pokupila od bake. Ona je uvijek mami govorila da joj ostavi križaljke prazne kad kupi novine kako bi ih ona mogla riješiti.

Da sam ja učiteljica... nikad ne bih bila učiteljica jer ne bih mogla trpjeti učenike koji bi pravili nered. Svaka čast ljudima koji imaju strpljenja za nas.

Kad budem velika, narast ću još par centimetara, nadam se. :P Želim bit ortodont. To me je sad uhvatilo... i još me drži.

Imala sam samo jednu jedinicu iz kemije u prvom polugodištu. Nisam ništa učila za taj sat i baš sam ja došla na

red. Ispravila sam ja to ubrzo, i to na 5. ;)

Najsmješniji događaj ikad... ahhh, dajtee, sad se ja baš mogu sjetit'. Bilo ih je hrpa, pod hrvatskim i povijesti najviše. Učitelji se vole šaliti s nama.

U ovoj školi bit ću zapamćena po... hmm, mislim po smijehu, definitivno. Mogu se suzdržati u svemu, ali kad se krenem smijati, jednostavno se ne

mogu tako brzo smiriti. Jednom na satu sam se toliko *opalila* smijati' da mi je nastavnik rekao da se malo prošetam i smirim se. NIJE ME ISTJER'O nego samo čis tako. :P

Za kraj poručujem da ostvarite svoje ciljeve tako da budete uporni u onom što radite. Zapamtite: UVIJE možete biti bolji!

Magdalena Krajinović,

Sarina abeceda

Ajvar – bakin je najbolji
Bajk – bez toga se ne može
Celer – ne baš tako ukusan
Čarape – sad preko zime i dvoje
Ćaća – a ne mo'š bez njega
Daljinski – mrzim kad mi ispadne
Džungla – ne baš omiljena
Ekskurzija – kad će bit?
Film – najbolji protiv dosade
Golub – bojim ga se :\$
Haljina – neoudobna
Istina – cijeni se
Josip – predobra osoba :)
Kifla – svi je vole
Lazanje – najbolje jelo
Ljuljačka – i sad je obožavam
Marina – najbolja mama na svijetu
Nada – umire posljednja
Njega – potrebna starijim i bolesnim ljudima
Ogledalo – u svakoj kući
Pištolj – oružje
Ruža – najdraži cvijet, ali bijela
Savjest – Božji glas u nama
Škola – još malo pa druga
Tipkovnica – puna slova, brojeva i znakova
Utakmica – zna biti zanimljiva
Vlak – prijevozno sredstvo
Zoološki – pun životinja i smrdi
Živac – kad se udariš u lakat

Smijeh na skejt parku

S prijateljicom Ivanom

Jaaaaa

Od romobila se ne odvaja

Cirkusantica u bijelom

Nekad učenica naše škole, danas vrsna oftalmologinja govori kako je postala doktorica za oči i o svojim vidovnjačkim i cirkusantskim talentima

doktorica Sekelj popustila pod pritiskom vršnjaka i upisala studij medicine te tako studirala s najboljom prijateljicom.

Put do bijele kute

Škola? Ah, kome ona treba? Odgovor na to pitanje sigurno zna Sandra Sekelj koja je nakon samo 6 godina studiranja na Medicinskom fakultetu, 1 godine stažiranja i 4 godine specijalizacije postala liječnica oftalmologinja, odnosno doktorica za oči. Nakon ukupno 23 godine školovanja muke za doktoricu Sekelj ne prestaju jer je sada upisala doktorat i usavršavat će se još 3 godine. Upravo se u

našoj školi u njoj rodila ljubav prema učenju. 'Škola Antun Mihanović' će uvijek imati posebno mjesto u mom srcu. Pamtim te dane po prvoj ljubavi, najboljim prijateljima s kojima sam ostala u dobrim odnosima sve do danas, učiteljima i školskom holu. Najdraži predmet mi je bila matematika, jako sam voljela tjelesni, a učitelj tjelesnog Mladen Alinjak bio je moj najdraži nastavnik. Pohađala sam tada i Glazbenu školu i

svirala klavir, stoga sam vjerojatno ostala u sjećanju učiteljici Ivandić. Vjerovali ili ne i ona je bila poput nas: sanjara je da će se cijeli život družiti s najboljom prijateljicom iz osnovne škole, da će zajedno ići na fakultet. To se zaista i ostvarilo. U našoj dobi nije ni razmišljala o Medicinskom fakultetu. Oduvijek je htjela studirati matematiku ili fiziku, no svi njeni prijatelji su se odlučili za studij medicine, zato je i

O vidovnjačkim i cirkusantskim talentima

Za oftamologiju se odlučila zato što nije bilo mjesta na kirurgiji gdje je na početku htjela raditi. Sad zna da nije pogriješila iako radni dan oftalmologa zna biti prilično težak. Počinje jutarnjim sastankom na kojem dežurni liječnik iznosi ostalima što se dogodilo prethodnog dana, dogovara se tko što radi taj dan. Ako je primjerice operativni dan, doktorica ide u salu operirati pacijente, a između operacija obavi nekoliko ambulantnih

pregleda. Ako je dežurna liječnica, onda u 15 sati počinje njezino dežurstvo što znači da će dežurni liječnik i sestra ostati do sutra u bolnici. Našoj doktorici je najdraži i ujedno najteži rad s pacijentima. Neki od njenih bivših učitelja su danas njeni pacijenti. Tada pregled bude drukčiji: osobniji i sve detaljnije objasni jer su prosvjetni radnici takvi da moraju znati sve što se događa. Najčešće je posjećuju djeca. Osim kratkovidnosti glavi razlog tome je

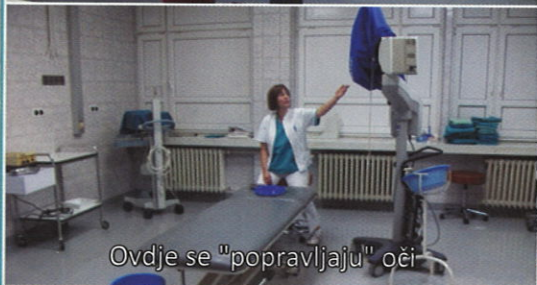
što smetnje vida većinom počinju u 5., 6. razredu. Kako bi se to spriječio, potrebno je nakon svakog sata provedenog na računalu otvoriti prozor i gledati u daljinu petnaestak minuta, savjetovala nas je. Budući da su oči prozori duše, iz očiju svojih pacijenata sazna koliko su zdravi. Kroz oko se može vidjeti kako izgledaju krvne žile u tijelu. Ako su uske, to znači da pacijent nezdravo živi. Osim ove neobične vidovnjačke sposobnosti, oftalmolozi imaju

i mnoge druge, a izdvojiti ćemo onu akrobatsku kojom se koriste dok se igraju našim očima. Naime dok oftamolozi operiraju, gledaju kroz okulare u visini očiju, ruke su im u visini trbuha, dakle oči i ruke im nisu usklađene, a povrh svega još su im i noge zauzete upravljanjem pedalama. Pravi cirkusanti, zar ne? Nije ni čudno što je naša doktorica Sekelj jako voljela tjelesni.

Magdalena Krajnović, 7.d

Nena ne bi na nastavu

Ovdje se "popravljaju" oči

Oko iznutra

JESTE LI ZNALI DA...

- ... postoje osobe s jednim plavim, a jednim smeđim okom, zato što pigment ne uđe u oba oka.
- ... postoji određen dio populacije koji ima jednu zjenicu manju, a drugu veću.
- ... je čovjeku iz oka izvađena glista dugačka 13 cm.
- ... je daltonizam najčešće anomalija crvene ili zelene boje, ali postoje i osobe koje vide sve sivo u raznim nijansama, no takve su osobe jako rijetke.
- ... su ženama suze smještene pokraj očiju, a muškarcima u petama, zato muškarci ne plaču. Niste? Zato što to nije istina, nego šala. :)

Kakvih sve ima frka

Svi se mi bojimo nečega. Ponekad je strah zdrav, ponekad je prekomjeran, neopravdan i neobičan. E, ovaj drugi nas baš zanima.

Strah koji prelazi zdrave granice naziva se fobija. On nas ometa u aktivnostima koje smo dotada s lakoćom obavljali. Postoje dvije vrste fobija: jednostavna i socijalna. Jednostavna fobija je trajni, bezrazložni strah uzrokovan prisutnošću ili zamišljanjem specifičnog objekta ili situacije koja ne predstavlja stvarnu opasnost, npr. klaustrofobija (strah od zatvorenih prostora). Socijalna fobija je strah od socijalnih (društvenih) situacija. Primjer za nju je ksenofobija (strah od stranaca). Po statistikama oko 10% ljudi ima neku fobiju. Donosimo najčudnije fobije po izboru uredništva Meteora. Ako prepoznate svoju fobiju, nema frke, ljudi! Predlažemo i terapiju.

Fobofobija – strah od straha ili strah od razvijanja fobije.

Terapija: ne čitajte ovaj članak pa nećete znati kakve sve fobije postoje.

Nepofobija – strah od oblaka.

Terapija – preseljenje... na Karibe, po mogućnosti.

Kakofobija – strah od ružnoće.

Terapija: tražiti savjete od naših stručnjaka s modnih stranica.

Linonofobija – strah od vrpce.

Terapija : ne primati nikakve darove koji na sebi imaju vrpce.

Epistemofobija – strah od znanja.

Terapija: nepotrebna! Potrebno je učiteljima pokazati članak kako bi vas konačno ozbiljno doživjeli.

Hippopotomonstrosesquippedaliofobija – strah od dugih riječi.

Terapija : iskidajte riječ na slogove i tako ih čitajte.

Vestitofobija – strah od odjeće.

Terapija : ugledajte se na Lady Gagu i umjesto uobičajene odjeće nosite majice, traperice i ostale modne detalje od mesa, a za vegeterijance se preporučaju haljine od kupusova lišća.

Skotadiofobija – strah da nas mrak ne zaskoči u mraku s maramom na glavi.

Terapija: nosite rudarsku kacigu noću s upaljenim svjetlom.

Arachibutyrofobija – strah od maslaca od kikirikija zalijepljenog za nepce.

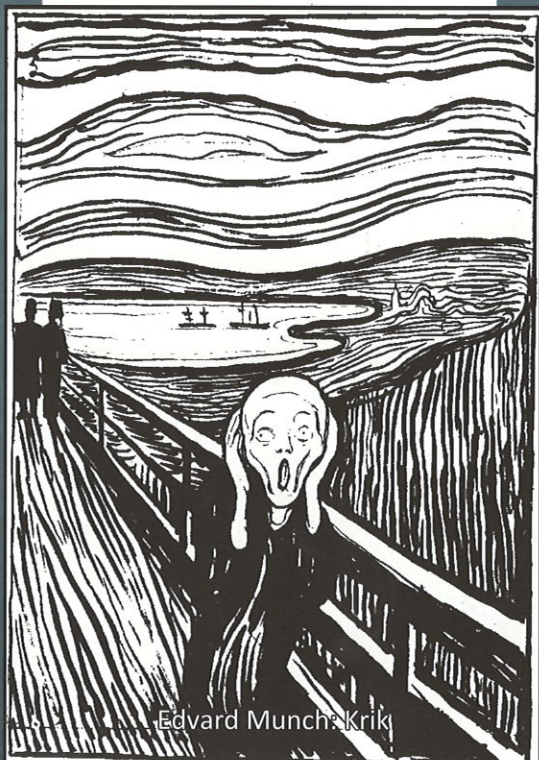
Terapija: prijedite na paštetu od kikirikija.

Foititisfobija – strah od učenika.

Terapija: učitelji, upišite večernju školu i mijenjajte posao.

Panofobija – strah od svega.

Terapija: Potražite vremeplov u ormaru i vratite se u vrijeme kad je Zemlja tek stvorena. Tada još nije postojalo puno stvari kojih biste se mogli bojati. Ili, ako vas nije strah, zatražite drugo mišljenje.

Domagoj Šarić, 7.c

Otkud to u mojoj ruci

Lijepljenje papirića pod klupe, pisanje odgovora na dlan, došaptavanje i ostali načini (znam, nije ih najpametnije ovdje učiteljima otkrivati) već su tradicija u dugoj povijesti hrvatskoga školstva

Zasigurno ste se i sami okušali u izradi šalabahtera ili vidjeli nekog drugog da ga koristi. Jeste li razmišljali da je za izradu dobrog šalabahtera potrebno gotovo jednako vremena kao i za učenje tog gradiva? Zašto onda učenici i dalje prave šalabahtere i riskiraju? Šalabahteri su pravi odraz nesigurnosti u sebe i svoje znanje. Lakše je napisati neke

pojmove na papirić, nego pokušati nešto zapamtiti. Eto, koliko smo pametni! Naša velika volja za učenjem jednostavno prelazi sve granice. Šalabahteri iz povijesti ili geografije su još nekako i zamislivi, ali učenici su počeli pisti šalabahtere za test zbrajanja i oduzimanja iz matematike ili pak testove iz vjeronauka. Čak su i učenici 3. razreda sigurniji u sebe od

nas.

Kad pak učitelji uhvate učenika na djelu, svima su nam već dobro znane rečenice: *Pa to uopće nije moje, otkud to tu? Da, da, da, uvijek sam ja kriv! Joooj, obećajem da se to neće ponoviti!* Već idući sat se ponovi isto. Znam da se kod nekih učenika pojavi prevelik strah te se zablokiraju pri pisanju testa, no ni to ne bi

trebao biti razlog za služenje šalabahterom.

Kako izgleda najsavršeniji šalabahter? Iskreno, mnogo bliže vam je nego što mislite. Čak ste se koristili njime. Ljudski mozak je najbolji šalabahter, a ako ga budete upotrebljavali, kladimo se da nećete biti ni uhvaćeni!

Magdalena Krajinović, 7.d

Što misle učenici o šalabahteru

1. Koje je najbolje mjesto za šalabahtere?

- a) na stopalu
- b) na peronici kao neki natpis
- c) ispod rukava
- d) na nozi ili u džepovima duxa

2. Koliko se često koristiš malom pomoći?

- a) nikada
- b) uvijek
- c) po potrebi
- d) otprilike svaki 3, 5 test

3. Uhvaćen sam...

- a) nikada
- b) nikada
- c) nikada
- d) jednom

4. Za koje predmete je šalabahter najpotrebniji?

- a) biologiju i geografiju
- b) povijest, engleski
- c) za one predmete koje ne naučim baš dobro
- d) za tjelesni i likovni

5. Koja je najbolja isprika kada si uhvaćen?

- a) Nisam ja! Onaj iza mene je!!
- b) Ostao je od jutros tu!!
- c) To uopće nije moje! Netko mi je podmetnuo!!
- d) To je samo za vježbu! Vježbam rukopis!!

Loša navika čitača

Zar je zabranjeno šaranje po lektirama

Sigurno se i vama dogodilo da ste posudili knjigu iz naše školske knjižnice i zatekli *pokoji* komentar ili pošaranu ili čak iskinutu stranicu. Znamo da se to ne sviđa knjižničarki i učiteljima, ali knjiga nije samo da se čita. Takve posjetnice prijašnjih čitača izazovu često takvu reakciju smijeha da to moraš pročitati i ostalima u razredu. Svatko makar jedanput poželi

ostaviti mali trag da je i on čitao tu knjigu. Na kraju dođe do toga da ostavljajući svoj trag, dobijemo stranice pune raznih remek - djela. Sve koji se ne mogu odreći svoje loše navike molimo neka paze kako nam se lektire ne bi svele na čitanje komentara. Koliko kreativne tragove smo pronašle u knjigama naše knjižnice, prosudite sami: **Dosta je komercijalnog**

rapa, vratimo hip-hop korijenu. (Romeo i Julia)
KNJIGA JE ZAKONN!
NARAVNO! (Oliwer Twist)
Što će mu šal usred pustinje?
Dobro pitanje
Pa to mu je modni detalj, idi... (Mali princ)
DE BA! NEMOJ ČITAT OVO, OTROVAT ČEŠ SE !!! (Starac i more)
Život živim i polako mu

Se divim, a onda skočim iz tog
Života i zaljubim se u idi...
2004/2005

Hladna voda ruši
Stijene a tvoj
Pogled ruši mene
(Romeo i Julia)

Martina Bešter i
Erna Šarić, 6.b

Knjiški moljac

Knjiga je – čarobnjak. Knjiga je preobrazila svijet. U njoj je pamćenje ljudskoga roda, ona je tumač ljudske misli. Svijet bez knjiga – svijet je divljaka.

N. A. Morozov

03. 11. 2011.

- Književni susret sa spisateljicom Nadom Mihoković – Kumrić

- U školskoj knjižnici smo povodom integriranoga dana na temu Afrika izradivale nakit na radionici *Perlica po perlica!*

- Predstavljanje knjige *Tko vjeruje u rođe još* pratili su učenici 4. razreda, a s književnim opusom spisateljice upoznali su nas učenici predmetne nastave. Pitanja spisateljici pljuštala su sa svih strana! Sa susreta su svi otišli zadovoljni, a oni koji nisu stigli postaviti pitanja upućeni su na web- stranicu Lukin portal.

09.11.2011.

- Učenici 8. razreda i njihovi razrednici nakon posjeta HRT-u otišli su na **Sajam knjiga Interliber** u Zagrebu. Na Interliberu su se mogli čuti zanimljivi komentari pojedinih učenika: *"Šta su tu samo knjige?!"*

8.11.2011. i 22.11.2011.

- održana su predavanja za studente II. godine Učiteljskog fakulteta u Sl. Brodu. Pri realizaciji oglednoga sata pomogli su nam učenici 3. D. razreda Područne škole Mali Pariz.

Ovako je to izgledalo na prvom susretu prvašića sa školskom knjižnicom. Osim što su postali članovi knjižnice i dobili svoje iskaznice, prvašićima je u posjet stigla **bajkopričalica Sandra** i ispričala bajku Maruška i šumska vila. Naravno da jedna bajka nije bila dovoljna, pa nam je bajkopričalica ispričala još dvije. Bilo je tu i vilinskih papučica koje ispunjavaju želje, vilinskoga praha, ali najviše je bilo oduševljenih dječjih pogleda.

U knjižnici su održani različiti nastavni sati. Kao što su: dvosat lektire o **Kušanovim romanima** na kojem su učenici 5. razreda rješavali i **Kokokviz**, dvosat lektire o **Povjesticama** s učenicima 6. razreda, satovi o temama vezanim uz knjižnični odgoj: **U potrazi za knjigom** s učenicima 8. razreda, **Dijelovi knjige** i **Referentna zbirka** s učenicima 3. razreda, nastavni dan na temu **Poštuju li se međusobno dječaci i djevojčice** s učenicima 2. razreda.

Školska knjižnica obilježila je **izložbama** mnoge značajne datume i obljetnice. Obilježeno je 100 godina rođenja Grigora Viteza izložbom povodom LiDraNa pod nazivom **Vitez, koji se zvao Grigor**. Prigodnim plakati obilježeni su i Svjetski dan voda, Dani hrvatskoga jezika, izložba uskrasnih pisanica, Svjetski dan oceana, Svjetski dan zaštite okoliša, Jesen u stihovima, Posjetili smo HRT i Interliber.

Vampiri postali konkurencija čarobnjacima

Sumrak saga i Harry Potter gotovo su izravna konkurencija, zanimljivi suparnici. Na internetu se vode rasprave Potterhea protiv Twilight loversa. Donosimo prikaze najnovijih filmova oba serijala s nadom da ćete ih pogledati i sami donijeti svo presudu

Praskozorje, 1. dio

Znate onaj osjećaj kada se nalaziš u kinu i odbrojavaš sekunde do početka dugo očekivanog filma jer u pitanju je posljednji nastavak Sumrak sage – Praskozorje, 1. dio. Film je oduševio cijeli svijet. Snimljen je po knjizi Stephenie Meyer. Smatram da je režiser Bill Condon upravo i najbolji režiser od svih dosadašnjih režisera Sumrak sage. Nagrađen je i Oskarom. Tim koji je s njim stvarao film čine: scenaristi Melissa Rosenberg i Stephenie Meyer, producenti Wyck Godfrey, Stephenie Meyer, Karen Rosenfelt i dr. Dugo očekivani nastavak poharao je cijeli svijet, danas u mnogim sobama više posterija glavnih glumaca Taylora Lautnera, Kristen Stewart i Roberta Pattisona, a evo o čemu se u filmu radi.

Tinejdžerka Bella i vampir Edward svoju dugogodišnju vezu odlučili su okruniti brakom. U početku je sve idealno: vjenčanje je kao iz snova, medeni mjesec provode u Brazilu... No, nastupaju komplikacije i stvaraju niz napetosti. Bella saznaje da je trudna. Nosi neljudsko dijete, točnije poluljudsko - poluvampirsko dijete. Ono raste velikom brzinom i uništava je iznutra, a Edward se ne može pomiriti da će jedina osoba zbog koje živi umrijeti. Pojavljuje se i Jacob, vukodlak koji voli Bellu i sve bi napravio za nju. Kad sazna istinu o Belli, razbjesni se, odluči je braniti

od svoga čopora jer ljubav između Belle i Jacoba još postoji što dodatno zapapri stvari. Pred kraj filma rodi se... Neću vam ispričati cijelu fabulu.

Film nisam mogla ne pogledati. Nažalost, možemo uživati u njemu samo 115 minuta. U filmu se isprepliću akcija, hrabrost, romantika i ljubav. Ne sjećam se trenutka u kinodvorani kada netko ne bi zaplakao, zavrištao ili se nasmijao. Gledam emisije na televiziji, čitam u časopisima - svi smatraju da je ovo izvrstan film i nemaju nikakvih zamjerki. Kao ni ja. U prvim tjednima prešišao je sve filmove i stao na vrh ljestvice. Obvezno ga pogledajte.

Erna Šarić, 6.b

Harry Potter i Darovi smrti, 2. dio

Redatelj zadnjeg filma ove mega popularne septologije je David Yates.

Bio je zadužen i za peti, šesti i prvi dio sedmog nastavka. Scenarij Steva Klovesa je pregledala i potvrdila spisateljica romana o Harryju J.K. Rowling. Glavni glumci ostali su isti: Daniel Radcliffe kao Harry Potter, Emma Watson kao Hermione Granger i Rupert Grint u ulozi Rona Weasleya. Među glumačkom postavom nije bilo nekih većih promjena; tek je izbačeno nekoliko manjih uloga jer su se glumci posvetili drugim snimanjima. Film je izašao u srpnju 2011.

U osmom po redu filmu (odnosno 2. dio 7. nastavka) 130 minuta ispunjeno je napetošću i užitkom. Sadržaj se nadovezuje na radnju prošloga filma. Harry, Ron i Hermiona nastavljaju potragu za trima preostalim horkruksima koji su im potrebni da jednom zauvijek izbrišu Voldemorta s lica zemlje. Naši junaci će ih, dakako, pronaći i otići u borbu svog života koja se odvija u Hogwartsu. No, Voldemort ima izvjesne darove smrti koji ga čine iznimno jakim. Hoće li dobro nadvladati zlo? Tko će preživjeti, a tko će kao duh letati Hogwartsom?

O tome kako je publika primila film mislim da dovoljno govore podaci da je samo u SAD-u i to tijekom prvog vikenda zarađeno \$169,189,427! A do 10.11.2011. naraslo je na vrtoglavih \$1,327,985,728 širom svijeta.

Meni se film svidio jer već otprilje volim Harry Pottera i pročitao sam

sve knjige i pogledao sve filmove. Radnja je zanimljiva, napeta i tjerate da stalno razmišljate što će se dalje dogoditi. Ne mogu reći da sam potpuno zadovoljan kako je radnja knjige prenesena na film, ali to je drugi par opanaka. Na žalost, film nisam imao prilike pogledati u kinu u 3D tehnologiji, ali sudeći prema komentarima s interneta, odlično. Što još reći? Iako je ovo posljednji nastavak i neće biti više knjiga ili filmova, svima nama ljubiteljima Harrya Pottera on će ostati u sjećanju. Vjerujem da čak i ako u budućnosti onako slučajno nabasamo na jedniju od knjiga o našem Harryju, sa zadovoljstvom ćemo se baciti na čitanje.

Domagoj Šarić

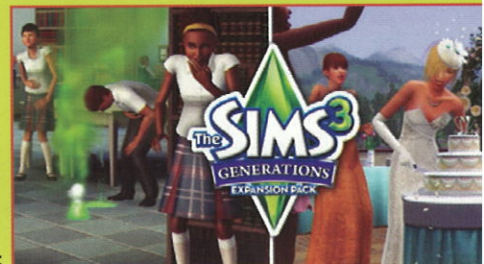
Videoigra oponašanja života

The Sims

The Sims nije jedna od novijih računalnih igrica, ali je jedna od omiljenih. U Simsu se grade i uređuju kuće, stvaraju obitelji, gradovi i vodi se život likova koji idu na posao i tako zarađuju novac za životne potrebe. To je jako kreativna igra s kojom

možemo upravljati zamišljenim životom likova kako bi poboljšali kvalitetu njihovog življenja. Ona oponaša stvarni život ljudi i kroz nju se uče vrline. Ako je lik vrijedan, uredan i dobar, život mu je lijep. Ima obitelj, posao koji voli i lijepu kuću.

Upoznali smo se s raznim dijelovima te igrice kao što su: THE SIMS 1, THE SIMS 2, THE SIMS 3, THE SIMS 2 OPEN FOR BUSINESS, THE SIMS 2 FAMILY FUN ...

The Sims je meni omiljena videoigra zato što volim stvarati. Preporučim je i ostalima.
Barbara Kauzlarić, 5.c

Vrijeme je za Pollockmaniju

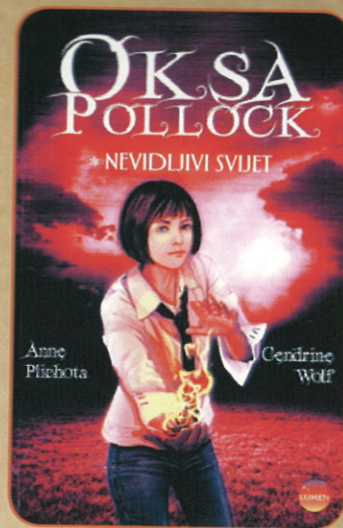
Oksa Pollock - Nevidljivi svijet prva je od šest knjiga o pustolovinama djevojke Okse. Knjigu su napisale Anne Plichota koja je rođena u Dijonu i Cedrine Wolf koja je rođena u Colmaru. Knjiga ukupno ima 453 stranice što će se mnogima činiti previše, no knjiga je toliko uzbudljiva i napeta da više nećete gledati broj stranica kada je počnete čitati.

Oksa Pollock trinaestogodišnja je djevojka čiji se život skroz promijenio otkako se sa svojom obitelji preselila iz Pariza u London. Večer uoči

njezinog prvog posjeta novoj školi Oksa otkriva da ima natprirodne moći koje ne može kontrolirati. Svoju tajnu Oksa je povjerila najboljem prijatelju Gusu. No to nije sve, na Oksinu se trbuhu pojavila modrica koja se sljedećeg dana pretvorila u zvijezdu s osam krakova. Oksa pokazuje znak svojoj baki Dragomiri koja je ugledavši znamen otkrila Oksi tajno podrijetklo obitelji Pollock. Naime Pollockovi potječu iz Ederije, svijeta skrivenog negdje na zemlji, no njega nitko sa zemlje ne može vidjeti.

Znak koji se pojavio na Oksinom trbuhu znak je presvijetlih vladarica Ederije što znači da je Oksa njihova neočekivana jedina nada u povratak.

Ova knjiga je postala veliki hit roman koji već ima na stotine obožavatelja u Francuskoj, Njemačkoj, Italiji i Rusiji, a napokon je stigla i u Hrvatsku. Nastavak Šuma izgubljenih već je izašao u prodaju, a pročulo se da se snima i film. Ako u ovo hladno zimsko vrijeme nemate što pametno za raditi, predlažem vam da se zavalite u meki naslonjač, uzmete ovu knjigu u ruke i

uživate u Oksinim pustolovinama jer vjerujem da će vas uistinu oduševiti. Mene je! Karla Mikez, 5.a

U Modroj lasti prikaz Meteora

Učiteljice, piše o našem Meteoru u novom broju Modre laste, ali ja ne mogu pronaći gdje! bila je izjava urednika Domagoja Šarića dok smo se u autobusu na putu prema Zagreb

kampanjski pripremali za razgovor s Bornom Lulićem, zamjenskim urednikom Modre laste. U svakom broju toga poučno – zabavnog časopisa za učenike osnovne

škole pronaći ćete rubriku PRIKAZI ŠKOLSKIH LISTOVA. U 10. broju 2010./2011. g. uz školske listove Grlica i San našao se i prikaz Meteora. (Maja Kajmić, 7.d)

Donosimo dio predavanja Borne Lulića

Biste li se ukricali u autobus ako ne znate kamo ide

Tijekom posjeta redakciji Modre laste, saznali smo da je posao urednika časopisa za Bornu Lulića vrlo kreativan, zanimljiv, dinamičan, raznolik posao u kojem uživa i radi ga punim srcem. Mi smo uživali u predavanju koje nam je održao, a dio smo željeli podijeliti s vama

Čuo sam da je naziv vaše novinarske grupe na Facebooku Društvo mrtvih pjesnika. Izabrao sam baš izreku iz tog filma jer ste ga svi gledali. Carpe diem! Želio sam, dakle, da baš krenemo s tom mišlju, **iskoristi dan**. Vi ste danas došli u Zagreb i ja vjerujem da ćete se za 5 ili 10 godina prisjećati svoje osnovne škole i da će sigurno u vašem vrlo jasnom sjećanju ostati i ovaj dan. I onda sam baš htio da pratimo tu izreku, carpe diem. Predavanje sam naslovio Budi vizionar. Evo, što je to vizija? Jeste li čuli za tu riječ - vizionarstvo? Vizionar vidi unaprijed, kreativan je, idealist je, zna nekad biti zanesenjak. Znači

želim baš da krenemo od vizije. Cilj mojeg današnjeg predavanja je da počnete malo **misлити o viziji svog života**. Jedna od mojih želja danas je da vas potaknem da iskoristite dan ne samo danas i sutra, već da vam to odzvanja preko ljeta, i iduće godine, i za pet godina... Da nalo promišljamo što to znači preuzeti kormilo života u svoje ruke. Sada da vas pitam nešto? Biste li se vi ukricali u autobus ako ne znate kamo on ide? Mi, kad se ukrcamo na autobus, brod ili vlak, volimo znati gdje on ide, zar ne? A kada istu tu priču prenesemo na svoj život, tada nam istraživanja kažu da **98% ljudi uopće nema**

jasnu viziju svog života. Pa čak i kada su to istraživanje radili među najboljim studentima na najboljim fakultetima, vidjeli su da samo 2% studenata ima jasno definiranu viziju svog života. Oni znaju gdje želi biti sutra, za 5, 10 godina, odnosno **čime se u životu žele baviti**. Tih 2% ljudi su oni ljudi koji ulaze u enciklopediju. Ljudi koji su uspješni u životu su oni koji imaju jasnu viziju svog života. Važno je u životu odrediti što želimo. To ne mora biti za život, možemo to napraviti u ova 3 mjeseca praznika. I uz to evo još jedne važne izreke: **nemojte čekati priliku, stvorite je**. Važno

je i da sve činimo s veseljem i radošću iako to često nije lagano. Jedna od najvažnijih stvari u životu čovjeka su maštanje i i imati otvoren um.

Domagoj Šarić, 7.c

Idemo na teren (u Školskoj knjizi)

Upoznali smo dečke iz Hladnog piva

Kud Hladno pivo, tud i mi

U prostorima novotvorene Škole rocka 11. listopada 2011. ekipa Hladnog piva održala je pressicu za novinare uoči turneje. Kud pivo, tud i ja. Naravno, i mi smo bile tamo. Prije njihovog dolaska očekivali smo velike zvijezde. Kada su nam izišli na susret, shvatile smo da i tako uspješni i slavni glazbenici mogu biti normalni i skromni ljudi. Baš tim vrlinama dokazuju nam mogu biti uzor

***Mile, koliko vremena trošite na frizuru?**

Ha-ha-ha, paaa, nakon svaka tri tjedna. Žena uzme trimmer (brijač) i u tri minute me sredi!

***Koja je vaša formula uspjeha?**

Nemamo nikakvu formulu jer tako nešto ne postoji. Upornošću i voljom može se daleko dogurati.

***Jeste li ikad u školskim klupama napisali neku pjesmu svojoj prvoj ljubavi?**

Nisam, tek sam u srednjoj školi počeo pisati pjesme.

Moja prva osnovnoškolska ljubav se zvala Mirjana. Nije me uopće primjećivala.

Prof. Mile se ipak potpisao

***Profesor ste engleskog i njemačkog jezika. Kako su vas vaši učenici doživljavali?**

Znalo je biti: Daj nam se, profesore, potpiši. Uvijek sam u školi bio ozbiljan. Odmah bih učenike zašamarao s par deklinacija, konjugacija nepravilnih glagola. Onda se smirili i shvatili me ozbiljno.

***Što biste preporučili mladima i smatrate li se uzorom?**

Moj savjet svima je da uvijek treba biti svoj, a nekakvin uzorom se baš i ne smatra.

Ana Prs
Tihana Stojavljević

Prvi jazz tambura master artist u svijetu

O'šo braca u Veliku Jabuku

Filip, sin našeg učitelja glazbene kulture Nikole Novosela magistar je glazbene pedagogije i tamburaš o kojem bruji hrvatska glazbena scena. Nije neočekivano da je uz tatu tamburaša i sam počeo svirati tamburu. Diplomski rad, na zagrebačkoj

Glazbenoj akademiji kod prof. Siniše Leopolda, govorio je o tamburi i tehnici sviranja tambure u džez glazbi. Džezom se jako bavio posljednje tri godine. S trojicom svojih kolega osnovao je i kvartet Corona. No, tek se od ljetos proširio glas o njemu. Prvo je

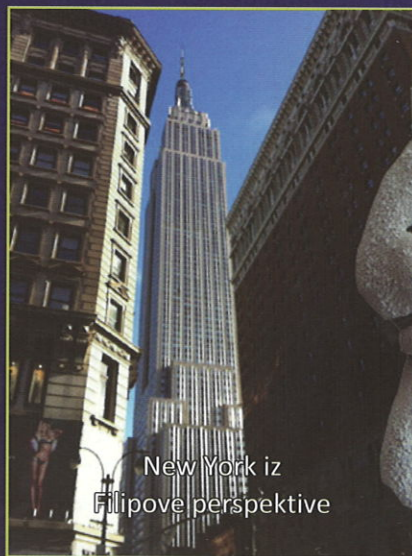
svojim glazbenim umijećem i talentom te svirkom na neobičnom instrumentu - tamburi oduševio profesore i studenata u talijanskom mjestu Bassano del Grappa i to toliko da je baš on na tom seminaru osvojio upis na The new school for Jazz and

contemporary music u New Yorku. Sada smo svi ponosni što će on biti prvi Hrvat koji će Veliku Jabuku upoznati s tamburom. Želimo mu puno uspjeha u školovanju.

Mario Tan

Sin ponosnog tate Nikole

New York iz Filipove perspektive

Rock skrovište u centru grada

Novootvorena Rock škola, skrovište za sve talentirane glazbenike željne zabave i novih iskustava, otvorila nam je svoja vrata, a njezina direktorica Darija Rac upoznala nas s njenim radom

Rock školu su osnovali prije tri mjeseca zaljubljenici u glazbu Darija Rac i njezin suprug Krešimir jer im je cilj približiti ne samo rock, već kvalitetnu glazbu svima onima koji se žele baviti njome bez obzira na uzrast. Škola rocka nema nekakav poseban obrazovni program

po kakvom se radi kao naša obvezna osnovna škola. Oni nude glazbene radionice, npr. radionice bubnja, basa, gitare... Trude se što više individualno posvetiti polaznicima. Namijenjena je svim uzrastima od 8 godina pa nadalje. Probe se održavaju dva puta tjedno u Mesićevoj

ulici broj 1. Preporučila bih mladim Brođanima upis u Školu zato što će tako sigurno korisno trošiti svoje vrijeme. Svakako će nešto naučiti, steći vještine, a i upoznati nove ljude, rekla je direktorica Darija. Ona uživa u svom poslu – stalno je s mladima, a bavi se glazbom koju voli. Već nakon nekog vremena uz vježbu se može vidjeti napredak polaznika Škole, a mogu reći da se talent posebno vidi kod pjevača, dodala je.

Stela Paradžik, učenica naše škole također pohađa Školu rocka. Čule smo je kako pjeva i sa sigurnošću možemo reći da je odlična. U njenom glazbenom usavršavanju sudjeluje i Rock škola. Evo što

Trio gušt

Stela - iduća pobjednica u Supertalentu

ona kao polaznica izjavljuje: Uživam u pjevanju. U životu se želim baviti glazbom, profesionalno. Za početak ću se već sljedeću sezonu prijaviti na Supertalent.

Ana Prskalo i
Tihana Stojasavljević, 8.a

Započela s radom Škola tambure

Neka odzvanja tamburice glas

Nasuprot Rock školi u Slavonskom Brodu stoji Škola tambure (dobro, ne baš doslovno nasuprot). Neke tajne Škole otkrio nam je njezin tajnik Mladen Rakić, naš bivši učenik

Školu tambure u Slavonskom Brodu je osnovala Brodska udruga tamburaša u cilju

promidžbe i očuvanja tamburaške glazbe. Počela je s radom krajem prošle godine,

a nastavlja i ove. Trenutno Školu pohađaju polaznici u početnom stadiju, što znači da se uče note, upoznaju se s instrumentima i glazbenim zapisima. Namijenjena je uzrastu od 3. razreda osnovne škole pa nadalje. Ima i mlađih i starijih polaznika tako da se zapravo strogo ne ograničava dobna granica polaznika. Ponedjeljkom i četvrtkom u Kazališno – koncertnoj dvorani Ivana Brlić – Mažuranić od 18:30 sati se održavaju probe.

Poznavanje bilo kojeg

instrumenta, ne samo tambure će oplemeniti vaše djetinjstvo, a isto tako ne smijemo dopustiti da naš nacionalni instrument ostane zapostavljen naspram recimo klavira ili nekih drugih instrumenata, rekao je tajnik Mladen. Priznao nam je da je ponekad teško raditi s djecom, ali češće je zabavno. Već se može primijetiti one mlade koji se izrazito trude i redovito vježbaju. Oni će biti jednog dana novi članovi Brodske udruge tamburaša.

Domagoj Šarić, 7.c

Ne brinite, mi volimo tamburicu

Sličice li ljubimci i vlasnici

Mačka je vrlo uredna životinja i svakodnevno satima uređuje svoje krzno. Radostan pas maše repom, a pri oprezu podigne uši. Kornjače su spore i tromе, no tko polako ide, daleko stigne. Konji su po prirodi brzi trkači, okupljaju se u krdima na otvorenim prostorima. Vjevericu se ne forsira na kontakt, ona se polako upoznaje i prijateljuje. Znanstvenici odavno znaju da su pak pčele društvena bića, a sad su otkrili da u društvu rado i popiju. Vrijedi li ona – kakav ljubimac, takav gospodar?

Sara

Leonarda

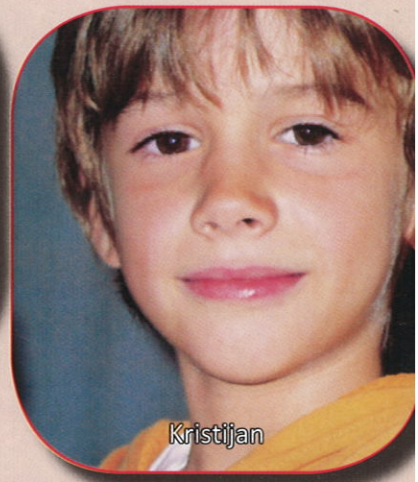
Velimir

Blaž

Marijan

Kristijan

Valentina

Andrijana

Mirna

Bigi

Lasta

Maja

Piksi i Fliksi

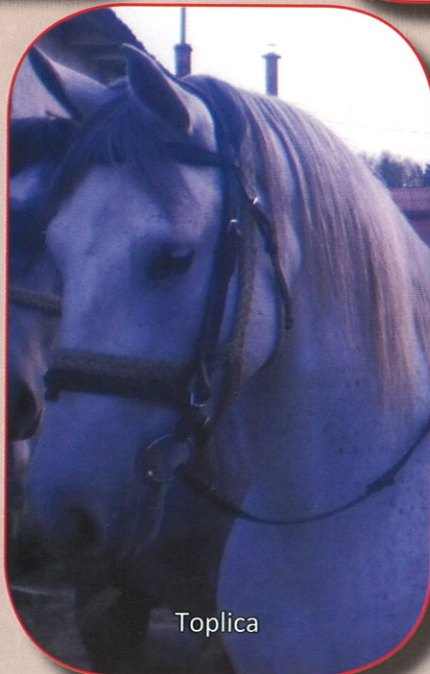
DE

Bongo

Gringo

Toplica

Kan

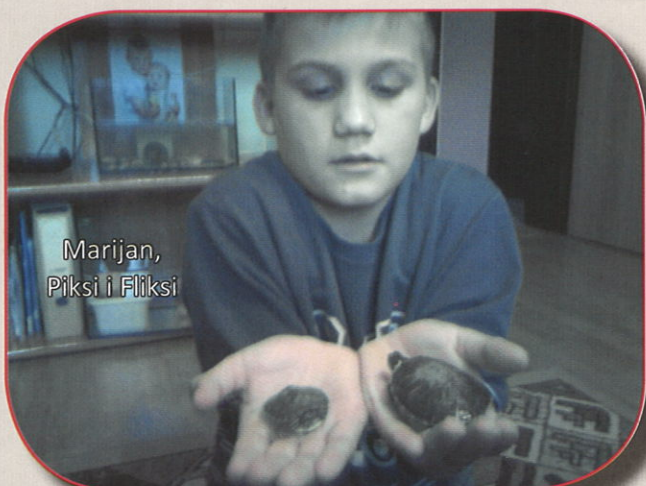
Andrijana i Bigi

Mirna i Kan

Blaž i Lasta

Marijan,
Piksi i Fliksi

Sara i Toplica

Kristijan i DE

Valentina i Bongo

Leonarda i Gringo

Velimir i Maje

Moje carstvo, pozornica i gnijezdo

Tužni, nasmijani, sami ili u društvu, uz radnu bilježnicu, računalo, mobitel, sa šalicom toplog napitka ili čokoladom, ali samo neka smo u njoj – našoj jednoj i najdražoj sobi

Moja soba je pravi vrtić iako sam ja djevojčica koja ide u 5. razred. Ima puno dodataka koji bi, po mom mišljenju, imala sva djeca iz vrtića. Slatko!

Mihaela Kajmić, 5.d

Sven Marić
veliki hajdukovac i sportaš. Diplome medalje u kutu njegove sobe podsjećaju ga na njegove uspjehe. Gledajući nogometaša Messija na posterima, zamišlja sebe s takvom nogometnom karijerom. Velika zastava Hajduka nasljedstvo je koje je njegov otac donio prije 30 godina s Poljuda, Hajdukovog stadiona. Ljubav prema Hajduku očito se prenosi s koljena na koljeno. Tu su još i fotografije na kojima je zajedno s poznatim sportašima kao što je Mirko Filipović.

Doris Marić, 5.d

Svaki detalj čini sobu posebnom, jedinstvenom. Možemo reći da nas soba opisuje na različite načine. Zbog izbora ove nijanse ljubičaste i mnogih detalja, mogla bih pretpostaviti da je vlasnica Antonela kreativna i romantična.

Erna Šarić, 6.b

U mojoj sobi najdraži mi je kutak baš onaj gdje se nalazi moj krevet. Obožavam posteljinu s likom Harryja Pottera i zid po kojem sam sa sestrom lijepila naljepnice. Soba je bila bijela i bezlična, a sada je vesela i šarena. Jedini dani kad sam u tom kutku tužna su kad mi mama otme posteljinu da bi je oprala.

Iskra Galzina, 5.b

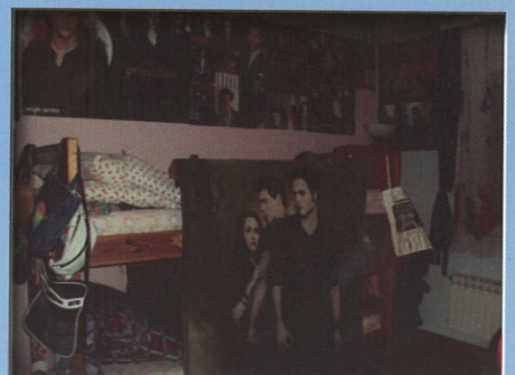
Pazi, dinosaur! Jedan veliki ide upravo prema tebi. Ha-ha-ha, to je samo šašava slika detalja sobe moje prijateljice Ene Vilagoš. Ovoj običnoj sobi dodamo ovakav neobičan detalj i postaje vesela i vrcava. Baš se pitam tko je bio ovako kreativan i sjajno to napravio. No, iza te slike skriven je ormar. Po mom mišljenju sjajna ušteda prostora. Baš cool, zar ne?

Erna Šarić, 6.b

Svi su nam vampiri i vukodlaci vrlo dobro poznati i svi želimo imati barem jednoga u sobi. Ne mislim na prave vampire, nego na postere Jacoba i Edwarda iz Sumraka. Moja prijateljica Erna Šarić si je povampirila sobu njihovim posterima. Sad joj soba izgleda kao prava galerija.

Martina Bešter, 6.b

Neozbiljna i opuštena strana kauboja

Vjerujem da ste svi maksimalno iskoristili ona lijepa četiri dana kada su nam spojili vikend s ponedjeljkom i utorkom zbog svetih, ali mislim da ga nitko nije proveo bolje od nas dvoje. Zašto? Mi smo ga proveli s našom rukometnom reprezentacijom.

Rukometna repka bila je u našem gradu od 30.10. do 2.11. 2011. godine. Razlog - išli su na turnir Četiri nacije u Srbiju, stoga im naš grad bio usput između Zagreba i Niša, a odnedavno imamo i dobru dvoranu Vijuš. Gledajući ih, ostali smo zaprepašteni koliko se oni šale i koliko su dobro raspoloženi te opušteni na treninzima. Čini nam se kao da ta dva sata ujutro i popodne njima nisu napor. Donosimo fotografije i razgovore s dva nama najdraža igrača: kapetanom Igorom Vorijem i Domagojem Duvnjakom.

Doris Marić, 5
Domagoj Šarić,

Ja sam Igor Vori. Ti si? (smijeh)

Kao učenik nisam baš bio najbolji, moram priznati.

Moja najveća želja je (uzdah) da budem zreo.

Mama mi je uvijek govorila da budem dobar dečko... i pristojan.

Treniram od svoje šeste godine **jer** obožavam sport.

Volim rukomet... počeo sam ga igrati radi prijatelja i onda sam se zaljubio u njega.

Poraz? Ah, nekad zna jako boljeti.

Sudačke nepravde su katastrofa. Ubija me to.

Moj radni dan ujutro počinje treningom, slijede obveze, djeca, kuća, opet trening i tako već godinama.

Biti kapetan reprezentacije je čast i ponos.

Uspjeh i slava na mene ne **utječu**. Normalan sam, nadam se.

Koljena mi klecaju kad ulazim u avion (smijeh).

Ljudi o meni misle da sam... To morate njih pitati.

Ne volim kad mediji izmišljaju gluposti.

Volim djecu koja... volim djecu općenito.

Opuštam se uz... društvo.

Obožavateljice mi ... Ništa ne... Nemam ih (smijeh).

U Slavonskom Brodu je prelijepo!

V
O
R
I

Ja sam Domagoj Duvnjak.

Kao učenik bio sam (smijeh) odličan u osnovnoj školi, a pohađao sam opću gimnaziju i prolazio s vrlo dobrim.

Moja najveća želja je osvojiti olimpijsku medalju, a još bolje bi bilo zlato.

Mama mi je uvijek govorila: Sine, čuvaj se, pazi se, i to je to u biti.

Treniram od svoje sedme godine **jer** mi je otac bio trener. Krenuo sam s njim na treninge u Rukometnom klubu Đakovo i eto, svidjelo mi se i ostao sam.

Volim rukomet zato što je to zabavna igra, brza igra, uživam u njoj i to je to.

Porazi i pobjede (smijeh). Porazi me ubijaju. Ne volim gubiti i mislim da je to normalno za svakog sportaša.

Sudačke nepravde su nešto što najviše mrzim.

Moj radni dan? (uzdah) Ustajanje, pranje zubi, doručak (smijeh), trening, nakon treninga normalno dnevni odmor i to je to.

Uspjeh i slava na mene utječu: Nikako! (smijeh)

Koljena mi često ne **klecaju**, ali imam tremu prije svake utakmice što je normalno za svakog sportaša. Prođe me kad počne utakmica.

Ljudi o meni misle da... To ne znam, to biste trebali pitati njih.

D
U
V
N
J
A
K

Ne volim kad mediji pišu laži.

Volim djecu koja (smijeeeee) slušaju roditelje, koja su dobra, koja... ne znam... koja su dobra u školi.

Opuštam se uz svašta. Najviše uz svoju curu. Volim slušati glazbu, na primjer, pogotovo prije utakmice, tako da me to najviše opušta.

Obožavateljice mi... ne znam (smijeh) ... Obožavatelje volim, odnosno svoje fanove i hvala im na tome.

U Slavanskom Brodu ja sam kao doma.

Besplatna škola kuglanja na Vijušu

Besplatna Škola kuglanja *Brod* u novoj sportskoj dvorani *Vijuš* odvija se već dvije godine. Namijenjena je djeci koja žele naučiti nešto novo, zabaviti se i natjecati se na gradskim, županijskim i državnim natjecanjima. Treninzi su ponedjeljkom, srijedom i četvrtkom od 10 do 12 i od 14 do 16 sati tako da se može dolaziti bez obzira na prvu ili drugu smjenu u školi. Kuglanje je lijep individualni sport. Ja to znam jer sam i sama članica besplatne Škole kuglanja *Brod*.

Doris Marčić, 5.d

Pripremile:
Sandra Elbl, 7.c i
Magdalena Krajnović, 7.d

Školske pločice

Ni ove godine nam ne nedostaje manekena u školi, stoga su samo za vas Magdalena i Sandra komentirale njihove modne uspjehe

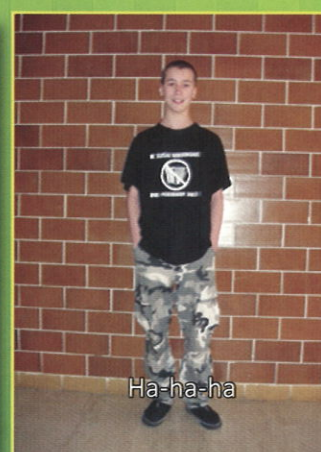
Crna - idealna za
obožavateljice Accessoriesa

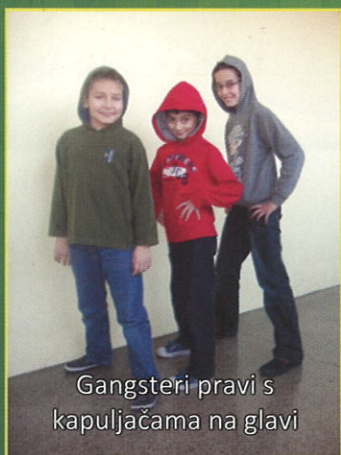
Moderno se oblači i
zadacima nas ne tlači

Bravo, jedina od velikih
nosi papuče

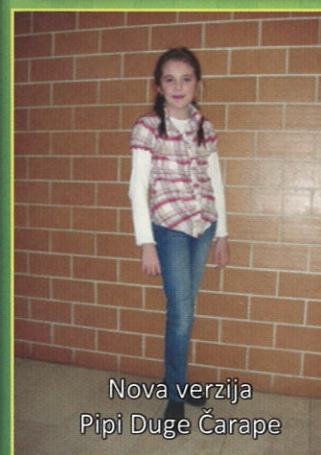
Ha-ha-ha

Gangsteri pravi s
kapuljačama na glavi

Možda smo male, al' koja je
nijansa in smo znale

Nova verzija
Pipi Duge Čarape

O modi sve zna,
nasmijana mala faca ta

Recesija je, nema se
para za nove hlače

Modni dodatci su tu uz
modernu košulju

Svi se furaju
na Gregora!

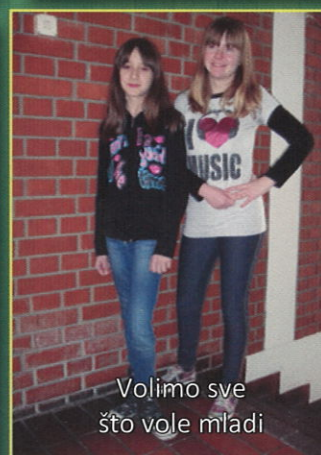
S ovakvim stavom, sigurno
će biti učiteljica

Sportske blizanke,
nema šta

Srceta na majici,
cvijeće na glavići

Volimo sve
što voje mladi

Školski biseri

*Čitajući o Ivanu Mažuraniću, učenik njegovo djelo Smrt Smail –age Čengića pročita: Smrt Smail – EIDŽ Čengića!

*Pita učiteljica učenika: *Jesi li ponio prirodu?*

Učenik: *Pa kako da mi stane u torbu, ogromna je.*

*Tijekom prepoznavanja epiteta u pjesmi kaže učenik: *Nikako mi nije jasno zašto se kad ti se jede kaže 'Otvorio mi se epitet!'*

*Razrednik: *Zašto si zakasnila 40 minuta?*

Učenica: *Prala sam suđe.*

*Učitelj: *Koja je razlika između naredbi 'Spremi' i 'Spremi kao...?'*

Učenik: *Pa naredba 'Spremi kao' ne spremiti dokument, nego onak... kao spremi... kobajage!*

*Učitelj: *Zašto nisi napisao zadaću?*

Učenik: *Čistio sam šupu.*

*Učitelj informatike pita učenika: *Zašto jučer nisi bio na informatici?*

On odgovori: *Učio sam informatiku.*

*Učitelj: *Što je višekratnik?*

Učenik: *To je nešto kratko, ali samo malo više kratko.*

*Učiteljica: *Zašto nisi bio na nastavi prošla dva tjedan, a odgovori mi na engleskom.*

Učenik: *I had a kitchenpox. (Umjesto chickenpox - vodene kozice)*

*Učiteljica: *Kako se na engleskom jeziku kaže naranča?*

Učenik: *Apple.*

*Učiteljica: *Gdje smo primijenili asocijativnost množenja?*

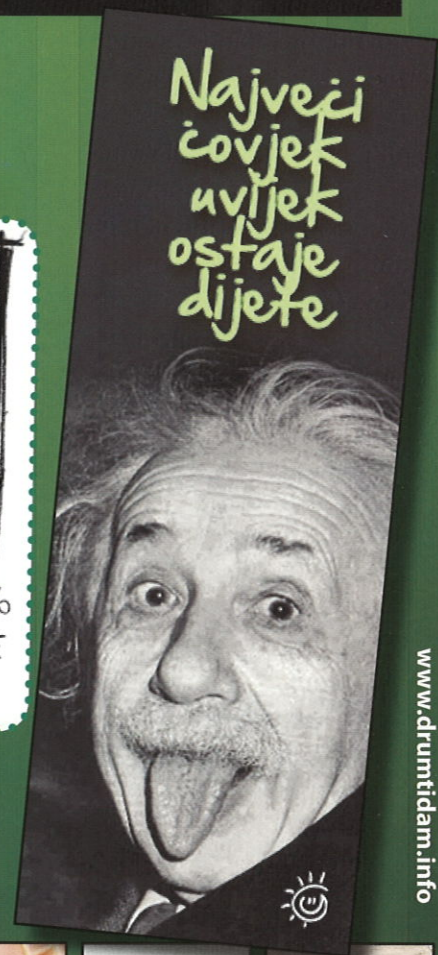
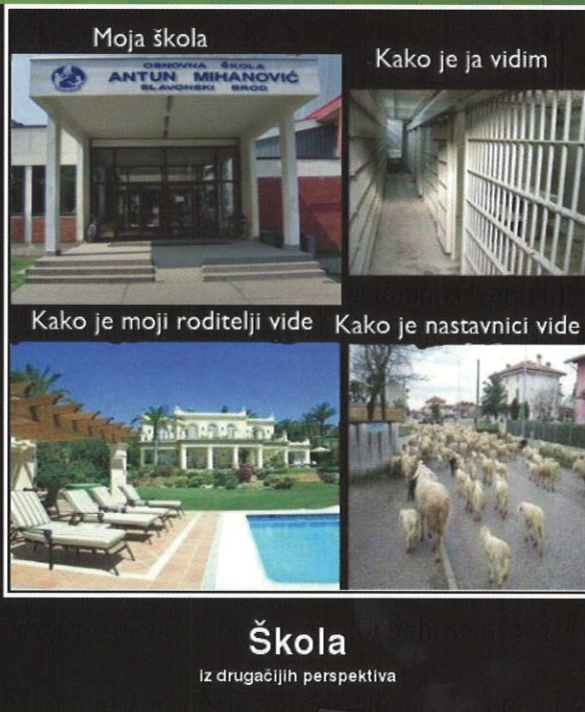
Učenik: *U učionici!*

*Učiteljica: *Što su pruge?*

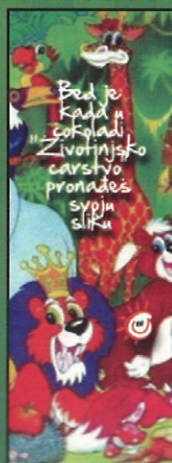
Učenik: *Tamo gdje avioni prolaze.*

*Učiteljica: *Koja je uloga pupka?*

Učenik: *Pupak nam služi za disanje.*

www.druidam.info

Kakva sam osoba

1. Kojeg bi psa najradije volio imati?
 - a) maltezera
 - b) zlatnog retrivera
 - c) buldoga
 - d) pekinezera
2. Čime bi ukraasio zid svoje sobe?
 - a) cvjetovima
 - b) razglednicama
 - c) zmajem
 - d) ni sa čime
3. Koji bi film bio tvoj izbor?
 - a) Kako se riješiti frajera u deset dana (komedija)
 - b) Brzi i žestoki (akcijski film)
 - c) Slagalice strave 7 (horor)
 - d) Fahrenheit 9/11 (dokumentarac)
4. Scenarij za subotu po tvom ukusu je...
 - a) gledati neki dobar film s prijateljem
 - b) biti negdje vani s društvom
 - c) pojaviti se na partyju godine
 - d) biti s roditeljima kod kuće
5. Kad odrastem, najradije bih postao...
 - a) učitelj/učiteljica
 - b) odvjetnik/odvjetnica
 - c) pilot/stjuardesa
 - d) zaštitar/zaštitarica
6. U koji grad bi najradije otputovao?
 - a) Pariz
 - b) Beč
 - c) New York
 - d) Kairo
7. Koji bi šport želio trenirati?
 - a) klizanje/hodanje/trčanje
 - b) nogomet/rukomet
 - c) ragbi/bejzbol
 - d) ležanje
8. Što najradije slušaš?
 - a) balade
 - b) pop
 - c) dance
 - d) klasičnu glazbu
9. Omiljeno doba u godini?
 - a) proljeće
 - b) zima
 - c) ljeto
 - d) jesen
10. Koja ti se rečenica najviše sviđa?
 - a) Vatra je dobar sluga, ali loš gospodar.
 - b) U dobrom društvu sve je lakše.
 - c) U raju je lijepo, ali u paklu je ekipa!
 - d) Tko rano rani, dvije sreće grabi.

ODGOVORI:

Osoba a

Najviše odgovora A: Ti si jako osjećajna osoba. Svoj život bi volio provesti s obitelji koja ti je najvažnija u životu, velikom kućom s dvorištem i puno životinja.

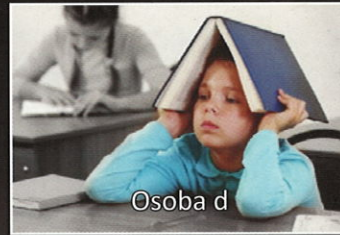
Osoba b

Najviše odgovora B: Ti si jako društvena osoba. Voliš se zabavljati i putovati. Htio bi proputovati cijeli svijet, upoznati mnoge ljude.

Osoba c

Najviše odgovora C: Voliš tulum do zore? Nije ni čudno. Uvijek si spreman za akciju. Voliš se zabavljati i družiti.

Osoba d

Najviše odgovora D: Tebi ni do čega nije stalo. Ništa te posebno ne zanima i ništa ne želiš raditi. Voliš ljenčariti i pomalo si dosadna osoba.

ZVRKASTI HOROSKOP

Lejdi Gaga

(21. 3. - 20. 4.)

Škola: Prijateljski vas savjetujemo da maškare ne traju cijele školske godine.

Učitelji vas neće prozivati zbog dezodoransa koji (ne) koristite, ali kad budete odgovarali s mjesta, neće baš olako prijeći preko vaših neobičnih kreacija.

Ljubav: Imat ćete sreće u ljubavi: vaši misteriozni ljubimci napokon će vam uzvratiti ljubav. No to nije razlog da zanemarite svoje izmišljene prijatelje. Očekujte skori poziv na čajanku.

Crvenkapica

(22. 4. - 23. 5.)

Škola: Osjećat ćete potrebu obući nešto *pinky*. NEMOJTE! To može pogoršati vaš odličan odnos s nastavnicima. Imat ćete odličan iz biologije: tko od vas zna bolje o vukovima, šumama, probavnom sustavu...

Ljubav: Znamo vašu tajnu: zaljubljeni ste u vuka samotnjaka. Nažalost, vaša ljubav će završiti tragično onog trena kad vaš budući ogladni. Budite u dobrim odnosima s bakom jer ona redovito trenira i gleda Kung Fu Pandu ne 1, ne 3, nego...

Čak Noris

(21. 5. - 21. 6.)

Škola: Magična kugla reče da ćete još jednom postati najstariji u novom razredu. To govori sve o vašim ocjenama. Vaša krilatica zbog koje svi bježe od vas *biti ili prebiti*, postala je vaš zaštitni znak na školskom hodniku.

Ljubav: Nakon što se uspijete ulogirati na MSN preko *displeja* na perilici kojoj se Čakini nećete svidjeti?

Ben 10

(22. 6. - 22. 7.)

Škola: Učitelji će napokon upoznati sva vaša lica. Vaša desetoličnost će izaći na vidjelo i popraviti vam ocjene.

Ljubav: U ljubavi vam sve ruže cvatu. Vaša nova cura Dora Istražuje pružat će vam veliku podršku. *Uspio si, uspio si, ju did it, uspio si!*

Supermen

(23. 7. - 23. 8.)

Škola: Nastavnici su super. Ocjene su vam super. Svi vaši super prijatelji misle da ste super. Sve će i ostati super, osim što ćete u super zanosu super poletjeti i super razbiti prozor.

Ljubav: Slobodni ste poput ptičice, zato stalno letite. No, u proljeće ćete super sletjeti pred super osobu koja će vam super pristajati.

Kris Braun

(24. 8. - 23. 9.)

Škola: Ove godine osjećat ćete se kao prirodna plavuša. Vaša umišljenost prevršit će svaku mjeru tako da će vas većina prijatelja ogovarati iza leđa. Ocjene će vam biti dublje od glasa.

Ljubav: Upoznat ćete srodnu dušu...kada nebo počne padati, stajat ćete uz nju. Ništa vas neće razdvojiti.

Džastin Biber

(24. 9. - 23. 10.)

Škola: Oduševljavaćete nastavnike svojim velikim lijepim okicama. Izreka pet na lijepu kosu zbilja *pali* kod vas.

Ljubav: Upoznat ćete svoju BABY, odvest ćete je na FIRST DANCE, stajat će NEXT TO YOU, vaše PRAY bit će uslišene. Bit ćete ispod MISTLETOE, od tog trena ćete STUCK IN THE MOMENT. Reći ćeš joj ONE TIME: *I WILL NEVER LET YOU GO*, a ona će te KISS AND TELL: *NEVER SAY NEVER*.

Pinokio

(24. 10. - 22. 11.)

Škola: Od tolikih laži koje ćete vi izgovoriti, toliko ćete izludjeti sve oko vas da će razgovori s psihologinjom postati neizbježni. U predmetima u kojima se traži bujna mašta, nizat ćete sve same izvrsne ocjene.

Ljubav: Zloćo će vas na ekskurziji opet zaključati s nekim učenicima, ali će to biti odlično jer ćete tako naći svoju lutkicu.

Žena Mačka

(23. 11. - 21. 12.)

Škola: Imat ćete peticu iz tjelesnog (na veliko iznenađenje), ali ostali predmeti vam neće ići od šape.

Ljubav: Tužne vas vijesti očekuju: vaš mačak u čizmama će vas napustiti zbog *Viskasa*, svoje istinske ljubavi.

Šrek

(22. 12. - 20. 1.)

Škola: Nećete se uklopiti u društvo... pa imate 200 kilograma, stoga otvarajte sredinu Meteora i vježbajte s nama. Dok god naopako držite knjigu dok čitate, ocjene u školi će vam također biti naopake.

Ljubav: Vaša princeza Fiona postat će vegetarijanka. Kako ljubav ide kroz želudac, doći će do malog zahlađenja.

Džeims Bond 007

(21. 1. - 19. 2.)

Škola: Vašim genijalnim znanjem i sposobnostima potaknut ćete Ministarstvo prosvjete na uvođenje ocjene sedam. Škola će ponosno zbog vas dobiti povelju *Škole bez nasilja*.

Ljubav: Vi nemate ljubavnih problema. Dovoljno je da pogledate sebe u ogledalo i zapjevate: *I zanesen tom ljepotom dobih volju za životom!*

Heri Poter

(20. 2. - 20. 3.)

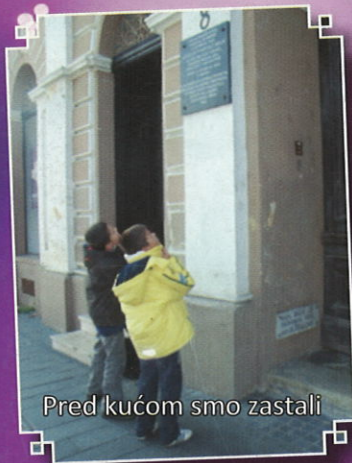
Škola: Koliko god se i ove godine budete borili s teretom kao što su domaće zadaće, simpatije i učitelji koji nemaju razumijevanja i dalje ostajete glavna *faca* u školi. Sigurno ste baš vi ovogodišnja Zvijezda Meteora.

Ljubav: Zaljubit ćete se u mladu sestru Voldermorta. Što reći osim da je ljubav slijepa!

Sandra Elbl, 7.c i

Magdalena Krajnović, 7.d

S IVANOM SMO SANJALI

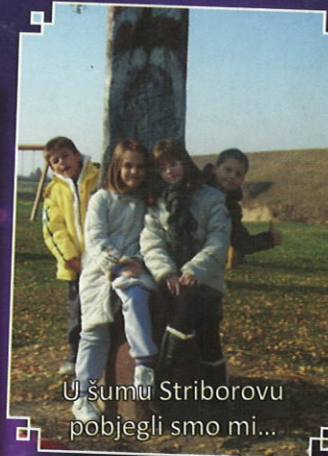
Pred kućom smo zastali

Vrata smo otvorili i u
bajku uplovili

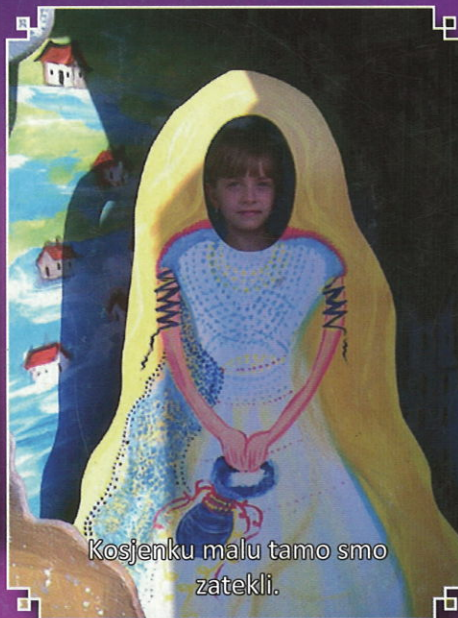
Velikog diva susreli
smo mi. O, kako smo se
prestrašili!!!

U šumu Striborovu
pobjegli smo mi...

... al' stabla su se zaljuljala i u
novu bajku nas uvela.

Kosjenku malu tamo smo
zatekli.

Kako je divno san snivati i
u bajci boraviti.

Izgubili smo čizmice na
izlasku iz priče.

Bajka je ispričana, vrata su
zatvorena.

Svi smo se probudili i iz
bajke iskliznuli.

Pozivamo vas sada mi s
Ivanom sanjajte i vi.

MALI NOVINARI